PARLAMENT EUROPEJSKI

2004 *2009*

Komisja Wolności, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

10.03.2005 r. PE 355.558v01-00

POPRAWKI 174-279

Projekt sprawozdania **(PE 353.421v01-00)**
Harmut Nassauer
Projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania pieniędzy, włącznie z finansowaniem terrorystów

Projekt dyrektywy (COM(2004)0448 – C6-0043/2004 – 2004/0137(COD))

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawki Parlamentu
Poprawka, którą złożył Vincent Peillon	
Poprawka 174 Punkt uzasadnienia 1	
(1) Zwalczanie prania pieniędzy jest jednym z najskuteczniejszych środków przeciwstawiania się przestępczości zorganizowanej. ***Oprócz*** podejścia, jakie reprezentuje prawo karne, działania zapobiegawcze prowadzone za pośrednictwem systemu finansowego także mogą przynieść rezultaty.	(1) Zwalczanie prania pieniędzy jest jednym z najskuteczniejszych środków przeciwstawiania się przestępczości zorganizowanej. ***Masowy przepływ brudnych pieniędzy może zniszczyć stabilność i reputację sektora finansowego oraz stanowić zagrożenie dla jednolitego rynku, a sam terroryzm wstrząsa podstawami naszego społeczeństwa. Dlatego właśnie, oprócz*** podejścia, jakie reprezentuje prawo karne, działania zapobiegawcze prowadzone za pośrednictwem systemu finansowego także mogą ***i muszą*** przynieść rezultaty.
	Or. fr

Poprawka, którą złożyli Vincent Peillon i Hartmut Nassauer

Poprawka 175
Punkt uzasadnienia 2

(2) Działania przestępców i ich wspólników w celu ukrycia pochodzenia dochodów z przestępstwa lub skierowanie pieniędzy pochodzących z legalnej działalności na cele terrorystyczne mogą stanowić poważne zagrożenie dla prawidłowości, uczciwości i stabilności instytucji kredytowych i finansowych oraz dla zaufania do całego systemu finansowego. W celu uniknięcia przyjęcia przez Państwa Członkowskie takich środków ochrony swoich systemów finansowych, które mogą kolidować z funkcjonowaniem rynku wewnętrznego, konieczne jest podjęcie przez Wspólnotę działań w tym obszarze.	(2) Działania przestępców i ich wspólników w celu ukrycia pochodzenia dochodów z przestępstwa lub skierowanie pieniędzy pochodzących z legalnej ***lub nielegalnej*** działalności na cele terrorystyczne mogą stanowić poważne zagrożenie dla prawidłowości, uczciwości i stabilności instytucji kredytowych i finansowych oraz dla zaufania do całego systemu finansowego. W celu uniknięcia przyjęcia przez Państwa Członkowskie takich środków ochrony swoich systemów finansowych, które mogą kolidować z funkcjonowaniem rynku wewnętrznego, ***zasadami prawa prawnego i europejskiego porządku publicznego*** konieczne jest podjęcie przez Wspólnotę działań w tym obszarze.

Or. fr

Poprawka, którą złożył Hartmut Nassauer

Poprawka 176
Punkt uzasadnienia 8

(8) Ponadto, ***zakres działalności przestępczej leżący u podstawy definicji prania pieniędzy powinien zostać rozszerzony w celu uwzględnienia walki z terroryzmem i finansowaniem terrorystów. W istocie,*** nadużycie systemu finansowego dla skierowania pieniędzy pochodzących z przestępstwa, a nawet z czystego źródła na cele terrorystyczne stwarza wyraźne ryzyko dla integralności, prawidłowego funkcjonowania, reputacji i stabilności systemu finansowego. W związku z tym, ***definicję prania pieniędzy*** należy ***zmienić tak***, by obejmowała ona nie tylko manipulowanie pieniędzmi pochodzącymi z przestępstwa, ale także pobranie pieniędzy lub mienia z ***legalnej*** działalności na cele	(8) Ponadto, nadużycie systemu finansowego dla skierowania pieniędzy pochodzących z przestępstwa, a nawet z czystego źródła na cele terrorystyczne stwarza wyraźne ryzyko dla integralności, prawidłowego funkcjonowania, reputacji i stabilności systemu finansowego. W związku z tym, ***środki zapobiegawcze dyrektywy powinny*** zostać ***rozszerzone*** tak, aby obejmowała nie tylko manipulowanie pieniędzmi pochodzącymi z przestępstwa, ale także pobieranie legalnych pieniędzy lub mienia na cele terrorystyczne.

terrorystyczne. ***Poza tym, terroryzm powinien zostać umieszczony na liście poważnych przestępstw.***

Or. en

Poprawka, którą złożył Hartmut Nassauer

Poprawka 177
Punkt uzasadnienia 8a

(8a) Ogólne zobowiązanie do przyjęcia skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji, w powiązaniu z obowiązkiem kryminalizacji nałożonym art. 1 oznacza, że sankcje karne powinny być stosowane wobec osób fizycznych, które naruszają zobowiązania dotyczące identyfikacji klienta, prowadzenia rejestrów i zgłaszania podejrzanych transakcji w celu prania pieniędzy, gdyż osoby takie należy traktować jako współuczestników działalności w zakresie prania pieniędzy.	***skreślony***

Or. en

Poprawka, którą złożył Vincent Peillon

Poprawka 178
Punkt uzasadnienia 9

(9) Dyrektywa 91/308/EWG, choć nałożyła obowiązek identyfikacji klienta, zawierała stosunkowo niewiele szczegółowych danych dotyczących stosownych procedur. Mając na względzie pierwszorzędne znaczenie tego aspektu zapobiegania praniu pieniędzy, właściwym jest wprowadzenie, zgodnie z nowym standardem międzynarodowym, przepisów o większym stopniu szczegółowości dotyczących identyfikacji i weryfikacji klienta i użytkownika majątku. W tym celu niezbędna jest dokładna definicja "użytkownika majątku".	(9) Dyrektywa 91/308/EWG, choć nałożyła obowiązek identyfikacji klienta, zawierała stosunkowo niewiele szczegółowych danych dotyczących stosownych procedur. Mając na względzie pierwszorzędne znaczenie tego aspektu zapobiegania praniu pieniędzy ***i finansowaniu terroryzmu***, właściwym jest wprowadzenie, zgodnie z nowym standardem międzynarodowym, przepisów o większym stopniu szczegółowości dotyczących identyfikacji i weryfikacji klienta i użytkownika majątku. W tym celu niezbędna jest dokładna definicja "użytkownika majątku". ***W przypadkach, w których beneficjenci indywidualni osoby***

prawnej lub podmiotu o ustalonej formie prawnej takiego, jak fundacja lub fundusz powierniczy, muszą jeszcze zostać określeni, i dlatego niemożliwa jest identyfikacja osoby jako użytkownika majątku; wystarczyłaby identyfikacja „kategorii osób", które zamierzają być beneficjentami fundacji lub funduszu powierniczego.

Or. fr

Uzasadnienie

Należy zidentyfikować kategorie osób będących beneficjentami fundacji. Tam gdzie jest to możliwe wymóg identyfikacji powinien zostać rozszerzony do indywidualnych członków grup beneficjentów.

Poprawka, którą złożył Sarah Ludford

Poprawka 179
Punkt uzasadnienia 10 a (nowy)

(10a) Nie ma potrzeby identyfikacji lub weryfikacji użytkownika majątku, w przypadku gdy występuje jako powiernik, depozytariusz lub system clearingowy w odniesieniu do emisji zbywalnych papierów wartościowych.

Or. en

Uzasadnienie

Dyrektywa rozszerza wymagania dotyczące prania pieniędzy na fundusze powiernicze. Unijne rynki hurtowe szeroko wykorzystują fundusze powiernicze. Rynki te są regulowane w dużym stopniu i podlegają nadmiernej regulacji usług finansowych. Bez wyjaśnienia stosunków powiernictwa używanych na tych rynkach unijnych, treść dyrektywy mogłaby być dla nich w dużym stopniu szkodliwa.

Poprawka, którą złożył Vincent Peillon

Poprawka 180
Punkt uzasadnienia 11 a (nowy)

(11a) Korzystanie z transakcji gotówkowych o dużej wartości udowodniło wielokrotnie,

że są one bardzo podatne na pranie pieniędzy i finansowanie terrorystów. Dlatego też w tych Państwach Członkowskich, które zezwalają na płatności gotówkowe przekraczające ustanowiony próg, wszystkie osoby fizyczne i prawne prowadzące handel towarami w ramach działalności gospodarczej, gdy przyjmują takie płatności gotówkowe powinny zostać objęte zakresem niniejszej dyrektywy. Dealerzy towarów o dużej wartości, takich jak kamienie szlachetne lub metale szlachetne, czy też dzieła sztuki oraz domy aukcyjne w każdym przypadku podlegają dyrektywie w takim zakresie, że płatności są dokonywane na ich rzecz w gotówce w wysokości co najmniej 10 000 EUR. W celu zapewnienia skutecznego monitoringu przestrzegania przepisów niniejszej dyrektywy przez tę potencjalnie szeroką grupę osób i instytucji, Państwa Członkowskie mogą skoncentrować swoje działania monitorujące w szczególności na tych osobach fizycznych i prawnych, które narażone są na stosunkowo wysokie ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terrorystów zgodnie z zasadą nadzoru opartego na ryzyku. Mając na względzie różne sytuacje w różnych Państwach Członkowskich, Państwa Członkowskie mogą zdecydować się na przyjęcie bardziej rygorystycznych przepisów, zgodnie z tym co odzwierciedla art. 4 dyrektywy, w celu należytego zaradzenia ryzyku związanemu z płatnościami gotówkowymi o dużej wartości.

Or. fr

Uzasadnienie

Transakcje gotówkowe są szeroko wykorzystywane jako sposób prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. Dlatego należy brać pod uwagę ryzyka związane z takimi transakcjami. Proponuje się tutaj pułap 10 000 EUR, w zgodzie z propozycją Rady związaną z ewentualnym rozporządzeniem w sprawie kontroli środków pieniężnych na zewnętrznych granicach UE.

Poprawka, którą złożył Luciana Sbarbati

Poprawka 181
Punkt uzasadnienia 13

(13) Jednakże wówczas, gdy niezależni przedstawiciele prawnie uznanych i kontrolowanych zawodów związanych z doradztwem prawnym, tacy jak adwokaci, ustalają sytuację prawną klienta lub reprezentują klienta w postępowaniu prawnym, ***nie byłoby właściwe, na mocy niniejszej dyrektywy, aby nakładać na nich*** obowiązek sporządzania sprawozdań dotyczących podejrzeń o pranie pieniędzy. Muszą istnieć odstępstwa od obowiązku zgłaszania informacji uzyskanych zarówno przed, w czasie lub po zakończeniu postępowania sądowego lub podczas ustalania sytuacji prawnej klienta. Doradztwo prawne podlega obowiązkowi zachowania tajemnicy zawodowej, chyba że radca prawny bierze udział w czynnościach prania pieniędzy, doradztwo prawne służy celom prania pieniędzy, lub adwokat wie, że klient szuka porady prawnej dla celów prania pieniędzy.	(13) Jednakże wówczas, gdy niezależni przedstawiciele prawnie uznanych i kontrolowanych zawodów związanych z doradztwem prawnym, tacy jak adwokaci, ustalają sytuację prawną klienta lub reprezentują klienta w postępowaniu prawnym, ***nie powinni*** oni ***podlegać*** obowiązkowi sporządzania sprawozdań dotyczących podejrzeń o pranie pieniędzy ***lub finansowanie terroryzmu***. Muszą istnieć odstępstwa od obowiązku zgłaszania informacji uzyskanych zarówno przed, w czasie lub po zakończeniu postępowania sądowego lub podczas ustalania sytuacji prawnej klienta. Doradztwo prawne podlega obowiązkowi zachowania tajemnicy zawodowej, chyba że radca prawny bierze udział w czynnościach prania pieniędzy, doradztwo prawne służy celom prania pieniędzy, lub adwokat wie, że klient szuka porady prawnej dla celów prania pieniędzy ***lub finansowania terroryzmu***.

Or. it

Uzasadnienie

Prawnicy muszą zachowywać poufność, jeżeli podstawowe prawo dostępu do wymiaru sprawiedliwości (a w ten sposób do obrony) ma być uszanowane w każdym Państwie Członkowskim i całej UE. Relacja między prawnikiem, a jego klientem polegająca na zaufaniu, jest kluczowa dla tego podstawowego prawa, które przysługuje wszystkim obywatelom UE.

Poprawka, którą złożył Stefano Zappalà

Poprawka 182
Punkt uzasadnienia 13

(13) Jednakże wówczas, gdy niezależni przedstawiciele ***prawnie uznanych i kontrolowanych*** zawodów związanych z doradztwem prawnym, tacy jak adwokaci, ustalają sytuację prawną klienta lub reprezentują klienta w postępowaniu	(13) Jednakże wówczas, gdy ***prawnie uznani i kontrolowani*** niezależni przedstawiciele zawodów związanych z doradztwem prawnym ***(***tacy jak adwokaci***)*** ustalają sytuację prawną klienta lub reprezentują klienta w postępowaniu

prawnym, ***nie byłoby właściwe, na mocy niniejszej dyrektywy, aby nakładać na nich*** obowiązek sporządzania sprawozdań dotyczących podejrzeń o pranie pieniędzy. Muszą istnieć odstępstwa od obowiązku zgłaszania informacji uzyskanych zarówno przed, w czasie lub po zakończeniu postępowania sądowego lub podczas ustalania sytuacji prawnej klienta. Doradztwo prawne ***podlega*** obowiązkowi zachowania tajemnicy zawodowej, chyba że radca prawny bierze udział w czynnościach prania pieniędzy, doradztwo prawne służy celom prania pieniędzy, lub adwokat wie, że klient szuka porady prawnej dla celów prania pieniędzy.	prawnym, ***nie powinno się nakładać na nich*** obowiązku sporządzania sprawozdań dotyczących podejrzeń o pranie pieniędzy ***lub finansowanie terroryzmu***. Muszą istnieć odstępstwa od obowiązku zgłaszania informacji uzyskanych zarówno przed, w czasie lub po zakończeniu postępowania sądowego lub podczas ustalania sytuacji prawnej klienta. Doradztwo prawne ***podlega*** obowiązkowi zachowania tajemnicy zawodowej, chyba że radca prawny bierze udział w czynnościach prania pieniędzy ***lub finansowania terroryzmu***, doradztwo prawne służy celom prania pieniędzy ***lub finansowania terroryzmu***, lub adwokat wie, że klient szuka porady prawnej dla celów prania pieniędzy ***lub finansowania terroryzmu***.

Or. it

Uzasadnienie

Wyłączenie stosowane do niezależnych przedstawicieli zawodów w zakresie obowiązku informowania należy określić w ustawodawstwie Państw Członkowskich w celu ochrony poufności i zapewnienia, że w całej Unii Europejskiej jest równowaga między wymaganiami wynikającymi z konieczności zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, a wymaganiami dotyczącymi ochrony podstawowych wolności.

Poprawka, którą złożył Stefano Zappalà

Poprawka 183
Punkt uzasadnienia 21

(21) Sprawozdania dotyczące podejrzanych transakcji należy składać ***organom odpowiedzialnym za zwalczanie prania pieniędzy. Organy te obecnie ogólnie określa się jako jednostki wywiadu finansowego i ta terminologia powinna zostać zastosowana w niniejszej dyrektywie. Każde Państwo Członkowskie powinno posiadać jednostkę wywiadu finansowego. Trzeba wyraźnie stwierdzić, że w sprawozdaniach należy zgłaszać także próby prania pieniędzy.***	(21) Sprawozdania dotyczące podejrzanych transakcji należy składać ***bezpośrednio jednostce informacji finansowej, która występuje w charakterze krajowego centrum odpowiedzialnego za otrzymywanie, analizowanie i przekazywanie właściwym władzom wszelkich zgłoszeń dotyczących podejrzanych transakcjach i innych informacji dotyczących potencjalnego prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu. Nie powinno to nakładać na Państwa Członkowskie obowiązku zmiany systemu dokonywania zgłoszeń w***

przypadku, gdy zgłoszenie dokonywane jest za pośrednictwem państwowego ministerstwa, lub jeżeli informacja przekazywana jest niezwłocznie i w sposób niezmieniony jednostkom informacji finansowej, tym samym umożliwiając im należyte prowadzenie działalności (w tym międzynarodowej współpracy z innymi jednostkami informacji finansowej).

Or. it

Uzasadnienie

Należy zwrócić uwagę na znaczenie ogólnej zasady, jaką jest zgłaszanie podejrzanych transakcji bezpośrednio do właściwej jednostki informacji finansowej (we Włoszech jest to UIC). We Włoszech bezpośrednia łączność między pośrednikami a UIC (co umożliwia pominięcie pozostałych organów) niewątpliwie przyczyniła się w znacznym stopniu do ochrony tajności informatorów. Tylko w celu umożliwienia (w przypadku, gdy jest to już dopuszczone zgodnie na mocy przepisów krajowych – tak, jak np. w prawie niemieckim) składania sprawozdań o podejrzanych transakcjach jednostce wywiadu finansowego za pośrednictwem innych organów publicznych, można przyjąć przepis dotyczący możliwości zachowania obecnych przepisów prawa krajowego Państw Członkowskich – i tylko w drodze wyjątku. W związku z tym obecne brzmienie projektu niniejszego punktu uzasadnienia jest raczej wystarczające, ale przysłówek „bezpośrednio" należy dodać, w celu podkreślenia wartości ogólnej zasady bezpośredniego składania sprawozdań do jednostki wywiadu finansowego.

Poprawka, którą złożył Vincent Peillon

Poprawka 184
Punkt uzasadnienia 21 a (nowy)

(21a) Należy dalej rozszerzać współpracę sądowniczą i policyjną oraz wymianę informacji między Państwami Członkowskimi służącą zwalczaniu prania dochodów z przestępstwa, łącznie z terroryzmem, m. in. poprzez Europol i Eurojust, jako organy Unii Europejskiej odpowiedzialne za podejmowanie działań w tej dziedzinie, na podstawie art. 2 Konwencji z 26 lipca 1995 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencja o Europolu Convention)[1] i art. 4 ust. 1 lit. b) decyzji Rady 2002/187/JHA z dnia 28 lutego 2002 r. ustanawiającej Eurojust w celu zintensyfikowania walki z poważną przestępczością[2].

[1] ***Dz.U. C 316 z 27.11.1995, str. 2.***
[2] ***Dz.U. L 63 z 6.03.2002, str. 1***.

Or. fr

Uzasadnienie

W dyrektywie należy uwzględnić współpracę sądowniczą i policyjną, mając na uwadze, że brak koordynacji między organami europejskimi sprzyja przestępstwom finansowym i terroryzmowi.

Poprawka, którą złożyli Hartmut Nassauer i Vincent Peillon

Poprawka 185
Punkt uzasadnienia 26

(26) Biorąc pod uwagę znaczenie walki z praniem pieniędzy Państwa Członkowskie muszą ustanowić w prawie krajowym skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje za brak poszanowania przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą. Ponieważ osoby prawne są często uwikłane w złożone operacje prania pieniędzy, sankcje takie należy dostosować do działalności prowadzonej przez daną osobę prawną.	(26) Biorąc pod uwagę znaczenie walki z praniem pieniędzy ***i finansowaniem terrorystów*** Państwa Członkowskie muszą ustanowić w prawie krajowym skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje za brak poszanowania przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą. ***Należy przewidzieć sankcje dla osób fizycznych i prawnych.*** Ponieważ osoby prawne są często uwikłane w złożone operacje prania pieniędzy, sankcje takie należy dostosować do działalności prowadzonej przez daną osobę prawną.

Or. en

Uzasadnienie

Dodane zdanie służy zrównoważeniu skreślenia z punktu uzasadnienia 8a.

Poprawka, którą złożył Vincent Peillon

Poprawka 186
Punkt uzasadnienia 29 a (nowy)

(29a) Podczas wykonywania uprawnień wykonawczych zgodnie z niniejszą dyrektywą, Komisja powinna przestrzegać następujących zasad: konieczność zachowania wysokiego poziomu

	przejrzystości i konsultacji z instytucjami i osobami objętymi niniejszą dyrektywą oraz z Parlamentem Europejskim i Radą; konieczność zapewnienia, że właściwe władze będą w stanie zapewnić konsekwentne przestrzeganie przepisów; konieczność zapewnienia spójności z innym prawodawstwem UE w tej dziedzinie; konieczność ochrony UE, jej Państw Członkowskich i ich obywateli przed skutkami prania pieniędzy i finansowania terrorystów.

Or. fr

Uzasadnienie

Ustanowienie zasad stosowanych do procedury komitologii przewidzianej w projekcie dyrektywy. Ważne jest, aby Parlament i Rada były reprezentowane w komisji ds. prania pieniędzy.

Poprawka, którą złożył Vincent Peillon

Poprawka 187
Art. 1, ust. 1

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że pranie pieniędzy ***stanowi przestępstwo karne***.	1. Państwa Członkowskie zapewniają, że pranie pieniędzy ***i finansowanie terrorystów stanowią przestępstwo*** karne.

Or. fr

Uzasadnienie

Pranie pieniędzy i finansowanie terrorystów muszą być uznawane za przestępstwa karne.

Poprawka, którą złożył Vincent Peillon

Poprawka 188
Art. 2, ust. 1, pkt 3, lit. f)

(f) inne osoby handlujące towarami lub świadczące usługi, ***gdy*** płatność jest dokonywana w gotówce w kwocie co najmniej ***15.000*** euro, bez względu na to, czy transakcja jest prowadzona jako	(f) inne osoby, ***fizyczne lub prawne,*** handlujące towarami lub świadczące usługi, ***tylko w takim zakresie, gdy*** płatność jest dokonywana w gotówce w kwocie co najmniej ***10.000*** euro, bez względu na to,

pojedyncza operacji czy kilka operacji, które wydają się być wzajemnie ze sobą powiązane;	czy transakcja jest prowadzona jako pojedyncza operacji czy kilka operacji, które wydają się być wzajemnie ze sobą powiązane;

Or. fr

Uzasadnienie

Osoby prawne muszą także być objęte niniejszym przepisem. Patrz także poprawka 180.

Poprawka, którą złożył Hartmut Nassauer

Poprawka 189
Art. 2, ust. 2

2. Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję ***o nie stosowaniu niniejszej dyrektywy w przypadku instytucji finansowych, które*** angażują się w działalność finansową na zasadzie sporadycznej lub w bardzo ograniczonym zakresie oraz gdy występuje niewielkie ryzyko prania pieniędzy.	2. Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję, ***że osoby fizyczne i prawne, które*** angażują się w działalność finansową na zasadzie sporadycznej lub w bardzo ograniczonym zakresie oraz gdy występuje niewielkie ryzyko prania pieniędzy ***lub finansowania terrorystów, nie podlegają zakresowi ust. 1***.

Or. en

Uzasadnienie

Wyjaśnienie pierwotnej poprawki 45 Nassauer'a, która została także błędnie przetłumaczona w wersji angielskiej.

Poprawka, którą złożyli Vincent Peillon i Hartmut Nassauer

Poprawka 190
Art. 2, ust. 2

2. Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję o nie stosowaniu niniejszej dyrektywy w przypadku instytucji finansowych, które angażują się w działalność finansową na zasadzie sporadycznej lub w ***bardzo*** ograniczonym zakresie oraz gdy występuje niewielkie ryzyko prania pieniędzy.	2. Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję o nie stosowaniu niniejszej dyrektywy w przypadku instytucji finansowych, które angażują się w działalność finansową na ***tak*** sporadycznej zasadzie lub w ograniczonym zakresie***, że praktycznie nie*** występuje ryzyko prania pieniędzy.

Or. fr

Uzasadnienie

Uzasadnienie nie ma zastosowania do wersji angielskiej.

Poprawka, którą złożyła Luciana Sbarbati

Poprawka 191
Art. 2, ust. 2 a (nowy)

2a. Państwa Członkowskie zapewniają, że niniejszego artykułu nie stosuje się do notariuszy, prawników wykonujących wolny zawód, biegłych rewidentów, zewnętrznych księgowych oraz doradców podatkowych wykonujących swoje czynności zawodowe, w przypadku gdy, czynności te objęte są tajemnicą zawodową lub przywilejom prawnym danej profesji, w szczególności w szczególności w trakcie ustalania sytuacji prawnej swoich klientów lub wykonywania swoich obowiązków polegających na reprezentowaniu tego klienta w postępowaniu sądowym, arbitrażowym lub mediacyjnym lub w związku z nimi, z uwzględnieniem udzielania porad w sprawie wszczynania lub unikania postępowania.

Or. it

Uzasadnienie

Mając na uwadze ochronę podstawowego prawa do ochrony, arbitraż i mediacja (będące alternatywnymi sposobami rozwiązywania sporów) muszą być wyłączone z zakresu niniejszej dyrektywy.

Poprawka, którą złożyli Timothy Kirkhope i Theresa Villiers

Poprawka 192
Art. 2, ust. 2 a (nowy)

2a. Nic w niniejszej dyrektywie nie wymaga identyfikacji lub weryfikacji rzeczywistych użytkowników majątku

(„mienia"), obejmującego instrumenty dłużne wyemitowane przez przedsiębiorstwo lub przez instytucję publiczną i notowane na giełdzie regulowanej, przez osobę wyznaczoną przez emitenta instrumentów dłużnych do występowania w charakterze powiernika emisji. Dla celów niniejszej dyrektywy, w przypadku gdy taka osoba została ustanowiona powiernikiem, klientem w odniesieniu do świadczenia odpowiednich usług powierniczych jest emitent.

Or. en

Uzasadnienie

Większość emisji instrumentów dłużnych przedsiębiorstw, prowadzonych przez instytucje mające siedzibę w UE, znajduje się w zarządzie powierniczym. Dlatego też uwzględniono je w dyrektywie przypadkowo z uwagi na fakt, że jej zakres został rozszerzony na powierników. Jednak nie było to zamiarem autorów projektu, gdyż ryzyko prania pieniędzy występujące w tym obszarze jest już objęte przepisami dotyczącymi usług finansowych, które nie powinny być dublowane. Bez powyższej poprawki, dyrektywa mogłaby w znacznym stopniu zakłócić funkcjonowanie rynków obligacji w Unii Europejskiej.

Poprawka, którą złożył Sarah Ludford

Poprawka 193
Art. 3, pkt 7

7) „poważne przestępstwo" oznacza, co najmniej:	7) „poważne przestępstwo" oznacza, co najmniej ***przestępstwo, które mieści się w pkt. a) do e), i które podlega karze kilku lat pozbawienia wolności lub aresztu lub, w przypadku Państw, których systemy prawne ustaliły minimalny wymiar kary dla tego typu przestępstw – każde przestępstwo, które podlega karze pozbawienia wolności lub aresztu na okres od sześciu miesięcy***.
(a) ***terroryzm;***	(a) ***czyny określone art. 1-4 decyzji ramowej Rady 2002/475/WSiSW;***
(b) jakiekolwiek przestępstwa w rozumieniu definicji zawartej w art. 3 ust. 1 lit. a) Konwencji Narodów Zjednoczonych o Zwalczaniu Nielegalnego Handlu Narkotykami i Substancjami	(b) jakiekolwiek przestępstwa w rozumieniu definicji zawartej w art. 3 ust. 1 lit. a) Konwencji Narodów Zjednoczonych o Zwalczaniu Nielegalnego Handlu Narkotykami i Substancjami

Psychotropowymi z 1988 r.;	Psychotropowymi z 1988 r.;
(c) działalność organizacji przestępczych w rozumieniu definicji zawartej w art. 1 wspólnego działania 98/733/WSiSW;	(c) działalność organizacji przestępczych w rozumieniu definicji zawartej w art. 1 wspólnego działania 98/733/WSiSW;
(d) nadużycie finansowe, co najmniej poważne, w myśl definicji zawartej w art.1 ust.1 i art. 2 Konwencji w sprawie zabezpieczenia interesów finansowych Wspólnot Europejskich;	(d) nadużycie finansowe, co najmniej poważne, w myśl definicji zawartej w art.1 ust.1 i art. 2 Konwencji w sprawie zabezpieczenia interesów finansowych Wspólnot Europejskich;
(e) korupcję;	(e) korupcję;
(f) przestępstwo, które podlega karze kilku lat pozbawienia wolności lub aresztu lub, w przypadku Państw, których systemy prawne ustaliły minimalny wymiar kary dla tego typu przestępstw – każde przestępstwo, które podlega karze pozbawienia wolności lub aresztu na okres od sześciu miesięcy.	

Or. en

Uzasadnienie

Definicja w art. 3 ust. 7 lit. f) nie uwzględnia znacznych różnic w strukturze wyrokowania w jurysdykcjach UE. W wyniku czego, typy przestępstw obejmowanych przez tę dyrektywę będą się w UE znacząco różnić. W niektórych jurysdykcjach obejmie to w zasadzie każde przestępstwo, a w innych tylko poważne przestępstwa. Przyczyni się to do niespójnego stosowania dyrektywy w UE i doprowadzi do nieproporcjonalnego rozszerzenia zakresu prawodawstwa w niektórych Państwach Członkowskich. Sprzeciwi się to także intencjom zaleceń Grupy zadaniowej ds. działań finansowych przeciw praniu pieniędzy (FATF), które obejmują „wszystkie poważne przestępstwa." Ponieważ istnieje minimalna definicja „poważnych przestępstw" w UE, niniejsza poprawka jest bardziej odpowiednia i umożliwi Państwom Członkowskim, zgodnie ze szczegółami ich kodeksów karnych, określenie kategorii poważnych przestępstw ponad definicję minimalną w dyrektywie, jeżeli tak sobie zażyczą. Będzie to także zgodne z jednym z proponowanych rozwiązań wyrażonym w zaleceniach FATF, które wyznacza kategorie przestępstw i zezwala każdemu krajowi na decydowanie „zgodnie z prawem krajowym o sposobie określenia tych przestępstw i charakterze takich poszczególnych elementów tych przestępstw, które przesądzają o tym, że są to poważne przestępstwa."

Poprawka, którą złożył Timothy Kirkhope

Poprawka 194
Art. 3, point 7

7) „poważne przestępstwo" oznacza, co najmniej:	7) „poważne przestępstwo" oznacza, co najmniej ***przestępstwo, które mieści się w pkt. a) do e) i które podlega karze kilku lat***

	pozbawienia wolności lub aresztu lub, w przypadku Państw, których systemy prawne ustaliły minimalny wymiar kary dla tego typu przestępstw – każde przestępstwo, które podlega karze pozbawienia wolności lub aresztu na okres od sześciu miesięcy.
(a) ***terroryzm;***	(a) ***czyny określone art. 1-4 decyzji ramowej Rady 2002/475/WSiSW;***
(b) jakiekolwiek przestępstwa w rozumieniu definicji zawartej w art. 3 ust. 1 lit. a) Konwencji Narodów Zjednoczonych o Zwalczaniu Nielegalnego Handlu Narkotykami i Substancjami Psychotropowymi z 1988 r.;	(b) jakiekolwiek przestępstwa w rozumieniu definicji zawartej w art. 3 ust. 1 lit. a) Konwencji Narodów Zjednoczonych o Zwalczaniu Nielegalnego Handlu Narkotykami i Substancjami Psychotropowymi z 1988 r.;
(c) działalność organizacji przestępczych w rozumieniu definicji zawartej w art. 1 wspólnego działania 98/733/WSiSW;	(c) działalność organizacji przestępczych w rozumieniu definicji zawartej w art. 1 wspólnego działania 98/733/WSiSW;
(d) nadużycie finansowe, co najmniej poważne, w myśl definicji zawartej w art.1 ust.1 i art. 2 Konwencji w sprawie zabezpieczenia interesów finansowych Wspólnot Europejskich;	(d) nadużycie finansowe, co najmniej poważne, w myśl definicji zawartej w art.1 ust.1 i art. 2 Konwencji w sprawie zabezpieczenia interesów finansowych Wspólnot Europejskich;
(e) korupcję;	(e) korupcję;
(f) przestępstwo, które podlega karze kilku lat pozbawienia wolności lub aresztu lub, w przypadku Państw, których systemy prawne ustaliły minimalny wymiar kary dla tego typu przestępstw – każde przestępstwo, które podlega karze pozbawienia wolności lub aresztu na okres od sześciu miesięcy.	

Or. en

Uzasadnienie

Definicja w art. 3 ust. 7 lit. f) nie uwzględnia znacznych różnic w strukturze wyrokowania w jurysdykcjach UE. W wyniku czego, typy przestępstw obejmowanych przez tę dyrektywę będą się w UE znacząco różnić. Przyczyni się to do niespójnego stosowania dyrektywy w UE i doprowadzi do nieproporcjonalnego rozszerzenia zakresu prawodawstwa w niektórych Państwach Członkowskich. Sprzeciwi się to także intencjom zaleceń Grupy zadaniowej ds. działań finansowych przeciw praniu pieniędzy (FATF), które obejmują „wszystkie poważne przestępstwa."

Poprawka, którą złożył Giovanni Claudio Fava

Poprawka 195
Art. 3, pkt 7, lit. ca) (nowy)

ca) przestępstw związanych z działalnością organizacji mafijnych;

Or. it

Uzasadnienie

Mafia jest szczególną organizacją przestępczą, której działania związane z praniem pieniędzy docierają do każdego zakątka UE, i z tego powodu przestępstwa związane z tą organizacją należy specjalnie włączyć do kategorii poważnych przestępstw.

Poprawka, którą złożyli Agnes Schierhuber i Othmar Karas

Poprawka 196
Art. 3, pkt 7, lit. f)

(f) ***) przestępstwo, które podlega karze kilku lat pozbawienia wolności lub aresztu lub, w przypadku Państw, których systemy prawne ustaliły minimalny wymiar kary dla tego typu przestępstw – każde przestępstwo, które podlega karze pozbawienia wolności lub aresztu na okres od sześciu miesięcy***.	(f) ***Państwa Członkowskie mogą określić inne przestępstwa jako działania kryminalne w rozumieniu niniejszej dyrektywy***.

Or. de

Uzasadnienie

- Brak tej opcji w zaleceniu FATF. Zalecenia FATF (A. Systemy prawne, zalecenie 1, akapit trzeci) zapewniają opcję określenia „poważnych przestępstw" przez odniesienie do krajowej definicji przestępstwa kryminalnego lub do szczególnych kar (kara jednego roku lub sześciu miesięcy więzienia). Dyrektywa nie przyznaje Państwom Członkowskim tej opcji.

W tym względzie, zalecenie FATF jest elastyczne z prostej przyczyny: prawo karne i konkretne kary różnią się znacznie w zależności od państwa. W wyniku odniesienia się w dyrektywie do wachlarza kar da na ogół przypadkowe rezultaty. Przestrzegając zasady pomocniczości, Państwa Członkowskie powinny raczej zdefiniować własne przestępstwa predykatywne odnosząc się do wewnętrznych przepisów karnych.

- Prawdopodobne załamanie się uzgodnień w sprawie dokonywania zgłoszeń w sprawach prania pieniędzy. Rozszerzenie wykazu przestępstw predykatywnych spowodowałoby trudny od ogarnięcia rozrost obowiązków weryfikacji i zgłaszania oraz, łącznie z tym, ogromny wzrost obowiązków spoczywających zarówno na bankach jak i władzach. Z uwagi na sposób

sformułowania projektu Komisji, należałoby uwzględnić przeszło sto ewentualnych przestępstw predykatywnych, przy dokonywaniu oceny, czy istnieje podejrzenie prania pieniędzy.

Poprawka, którą złożył Timothy Kirkhope

Poprawka 197
Art. 3, pkt 8, lit. a) - b)

(a) osobę fizyczną, która ostatecznie, bezpośrednio lub pośrednio, posiada na własność lub kontroluje co najmniej ***10*** % udziałów lub praw głosu osoby prawnej lub w inny sposób wywiera znaczący wpływ na zarządzanie osobą prawną, za wyjątkiem spółek notowanych na oficjalnej giełdzie papierów wartościowych, podlegających wymaganiom ujawniania informacji zgodnym z prawodawstwem wspólnotowym lub równoważnym standardom międzynarodowym;	(a) osobę fizyczną, która ostatecznie, bezpośrednio lub pośrednio, posiada na własność lub kontroluje co najmniej ***50*** % udziałów lub praw głosu osoby prawnej lub w inny sposób wywiera znaczący wpływ na zarządzanie osobą prawną, za wyjątkiem spółek notowanych na oficjalnej giełdzie papierów wartościowych, podlegających wymaganiom ujawniania informacji zgodnym z prawodawstwem wspólnotowym lub równoważnym standardom międzynarodowym; ***alternatywnie, osobę fizyczną, która sprawuje kontrolę w rozumieniu art. 3 rozporządzenia (WE) nr 139/2004.***
(b) osobę fizyczną, która bezpośrednio lub pośrednio jest ostatecznym beneficjentem co najmniej ***10*** % majątku fundacji, trustu lub podmiotu o podobnej formie prawnej lub która wywiera wpływ na porównywalną ilość majątku fundacji, trustu lub podmiotu o podobnej formie prawnej, za wyjątkiem spółek notowanych na oficjalnej giełdzie papierów wartościowych, podlegających wymaganiom ujawniania informacji zgodnym z prawodawstwem wspólnotowym lub równoważnymi standardami międzynarodowymi;	(b) osobę fizyczną, która bezpośrednio lub pośrednio jest ostatecznym beneficjentem co najmniej ***50*** % majątku fundacji, trustu lub podmiotu o podobnej formie prawnej lub która wywiera wpływ na porównywalną ilość majątku fundacji, trustu lub podmiotu o podobnej formie prawnej, za wyjątkiem spółek notowanych na oficjalnej giełdzie papierów wartościowych, podlegających wymaganiom ujawniania informacji zgodnym z prawodawstwem wspólnotowym lub równoważnymi standardami międzynarodowymi;

Or. en

Uzasadnienie

Definicja użytkownika majątku jest zdecydowanie nadmierna. Dyrektywa wymagałaby, aby w przypadku firmy składającej się z 10 wspólników, te firmy, na których spoczywa obowiązek weryfikacji, musiałyby sprawdzić 10 osób, bez względu na rzeczywiście posiadaną kontrolę, co prowadzi do niepotrzebnych i uciążliwych kontroli przeprowadzanych na osobach fizycznych, które nie sprawują kontroli prawnej nad spółką. W celu spełnienia wymogu proporcjonalności, wartości progowe należy zmienić na 50% lub należy przywołać pojęcie kontroli w rozumieniu

art. 3 rozporządzenia139/2004/WE.

Poprawka, którą złożyli Agnes Schierhuber i Othmar Karas

Poprawka 198
Art. 3, pkt 8

(8) „użytkownik majątku" oznacza	***skreślony***
(a) osobę fizyczną, która ostatecznie, bezpośrednio lub pośrednio, posiada na własność lub kontroluje co najmniej 10 % udziałów lub praw głosu osoby prawnej lub w inny sposób wywiera znaczący wpływ na zarządzanie osobą prawną, za wyjątkiem spółek notowanych na oficjalnej giełdzie papierów wartościowych, podlegających wymaganiom ujawniania informacji zgodnym z prawodawstwem wspólnotowym lub równoważnym standardom międzynarodowym;	
(b) osobę fizyczną, która bezpośrednio lub pośrednio jest ostatecznym beneficjentem co najmniej 10 % majątku fundacji, trustu lub podmiotu o podobnej formie prawnej lub która wywiera wpływ na porównywalną ilość majątku fundacji, trustu lub podmiotu o podobnej formie prawnej, za wyjątkiem spółek notowanych na oficjalnej giełdzie papierów wartościowych, podlegających wymaganiom ujawniania informacji zgodnym z prawodawstwem wspólnotowym lub równoważnymi standardami międzynarodowymi;	
(c) osoby fizyczne, w których imieniu prowadzona jest transakcja lub działalność;	

Or. de

Uzasadnienie

- W praktyce, jeżeli utrzymanoby definicję, należałoby przeprowadzać każdorazowo kontrolę kwestii własnościowych w każdej poszczególnej firmie. Brak rejestru spółek ze szczegółami dotyczącymi kwestii własnościowych wszystkich spółek, łącznie z tymi, które nie są notowane na giełdzie, oznacza, że standaryzacja nie jest możliwa.

Odpowiednio, agenci wymagani do przeprowadzania kontroli (np. banki) byliby uzależnieni od

informacji uzyskanych klientów, których wierności nie można by zweryfikować, co uniemożliwiałoby realizację celów kontroli pod względem prania pieniędzy.

- Jeżeli utrzymanoby tę definicję, niezbędne byłyby zmiany w prawie spółek, które nie są nawet przewidziane w planie działania dotyczącym prawa spółek i dobrych praktyk w spółkach („corporate governance") (COM(2003) 284). Należałoby wprowadzić „rejestr spółek" obejmujący szczegółowe dane dotyczące kwestii własnościowych spółek spoza wykazu. Wyniki tej operacji byłyby zupełnie nieproporcjonalne w kontekście znacznych zmian w prawie spółek, które by się z tym wiązały oraz ogromnych kosztów.

- W zaleceniu FATF 40 brak definicji „użytkownika majątku"; natomiast, zalecenie FATF 5 ustanawia określa sposób identyfikowania użytkownika majątku, tj. „podjęcie uzasadnionych działań w celu weryfikacji tożsamości użytkownika majątku w taki sposób, że instytucja finansowa jest przekonana, że wie, kto jest użytkownikiem majątku". Zasadę tę zawarto w art. 7 ust. 1 lit. b) projektu Komisji; jest właściwa i daje różnym systemom prawnych niezbędną swobodę.

Poprawka, którą złożył Stefano Zappalà

Poprawka 199
Art. 3, pkt 8, lit. a) i (b)

(a) osobę fizyczną, która ***ostatecznie***, bezpośrednio ***lub pośrednio***, posiada na własność ***lub kontroluje*** co najmniej ***10 %*** udziałów lub praw głosu osoby prawnej ***lub w inny sposób wywiera znaczący wpływ na zarządzanie osobą prawną***, za wyjątkiem spółek notowanych na oficjalnej giełdzie papierów wartościowych, podlegających wymaganiom ujawniania informacji zgodnym z prawodawstwem wspólnotowym lub równoważnym standardom międzynarodowym;	(a) osobę fizyczną, która bezpośrednio posiada na własność co najmniej ***25 %*** udziałów lub praw głosu osoby prawnej, za wyjątkiem spółek notowanych na oficjalnej giełdzie papierów wartościowych, podlegających wymaganiom ujawniania informacji zgodnym z prawodawstwem wspólnotowym lub równoważnym standardom międzynarodowym;
(b) osobę fizyczną, która ***bezpośrednio lub pośrednio*** jest ostatecznym beneficjentem co najmniej ***10 %*** majątku fundacji, trustu ***lub podmiotu o podobnej formie prawnej lub która wywiera wpływ na porównywalną ilość majątku fundacji, trustu lub podmiotu o podobnej formie prawnej***, za wyjątkiem spółek notowanych na oficjalnej giełdzie papierów wartościowych, podlegających wymaganiom ujawniania informacji zgodnym z prawodawstwem wspólnotowym lub równoważnymi standardami międzynarodowymi;	(b) osobę fizyczną, która jest ostatecznym beneficjentem co najmniej ***10 %*** majątku fundacji ***lub*** trustu, za wyjątkiem spółek notowanych na oficjalnej giełdzie papierów wartościowych, podlegających wymaganiom ujawniania informacji zgodnym z prawodawstwem wspólnotowym lub równoważnymi standardami międzynarodowymi;

Uzasadnienie

Obecny przepis wydaje się nie być spójny z podejściem opartym na różnorodności sytuacji ryzyka, zupełnie nie uwzględniając również faktu, że Unia Europejska powinna być uznawana za jednolitą jurysdykcję. Z jednej strony wynika, że osoby, którym powierzono ważne funkcje polityczne w krajach należących do Unii Europejskiej powinny być wyłączone z zakresu tego przepisu, co już ma zastosowanie do krajowych osób na eksponowanych stanowiskach politycznych, a z drugiej strony, że definicja takich osób powinna być ograniczona do osób, którym powierzono ważne funkcje polityczne na poziomie krajowym.

Poprawka, którą złożył Hartmut Nassauer

Poprawka 200
Art. 3, pkt 8, lit. a)

(a) osobę ***fizyczną***, która ostatecznie, ***bezpośrednio lub pośrednio***, posiada na własność ***lub kontroluje co najmniej 10 % udziałów lub praw głosu osoby prawnej lub w inny sposób wywiera znaczący wpływ na zarządzanie osobą prawną***, za wyjątkiem spółek notowanych na ***oficjalnej giełdzie papierów wartościowych***, podlegających wymaganiom ujawniania informacji zgodnym z prawodawstwem wspólnotowym lub równoważnym standardom międzynarodowym;	(a) ***w przypadku osób prawnych:***
	(i) osobę fizyczną ***lub osoby fizyczne***, które ostatecznie są właścicielami lub sprawują kontrolę ***nad osobą prawną w drodze własności bezpośredniej lub pośredniej lub kontroli nad wystarczającym odsetkiem udziałów lub praw głosu w tej osobie prawnej***, ***w tym za pomocą pakietów kontrolnych akcji na okaziciela,*** inną niż spółka notowana na ***rynku regulowanym***, podlegająca wymaganiom ujawniania informacji zgodnym z prawodawstwem wspólnotowym lub równoważnym standardom międzynarodowym; ***udział w wysokości 25% plus jeden udział uznaje się za wystarczający, aby spełnić to kryterium;***
	(ii) osobę fizyczną lub osoby fizyczne, które w inny sposób sprawują kontrolę nad zarządzaniem osobą prawną;

Poprawka, którą złożył Vincent Peillon

Poprawka 201
Art. 3, pkt 8, lit. a)

(a) osobę fizyczną, która ostatecznie, bezpośrednio lub pośrednio, posiada na własność lub kontroluje co najmniej 10 % udziałów lub praw głosu osoby prawnej lub w inny sposób wywiera znaczący wpływ na zarządzanie osobą prawną, za wyjątkiem spółek notowanych na oficjalnej giełdzie papierów wartościowych, podlegających wymaganiom ujawniania informacji zgodnym z prawodawstwem wspólnotowym lub równoważnym standardom międzynarodowym;	(a) ***w przypadku osób prawnych:***
	(i) osobę fizyczną ***lub osoby fizyczne***, które ostatecznie są właścicielami lub sprawują kontrolę ***nad osobą prawną w drodze bezpośredniego lub pośredniego posiadania lub sprawowania kontroli nad wystarczającym odsetkiem*** udziałów lub praw głosu ***w tej osobie prawnej***, ***w tym za pomocą pakietów kontrolnych akcji na okaziciela,*** inną niż spółka notowana na ***rynku regulowanym***, podlegająca wymaganiom ujawniania informacji zgodnym z prawodawstwem wspólnotowym lub równoważnym standardom międzynarodowym; ***udział w wysokości 25% plus jeden udział uznaje się za wystarczający, aby spełnić to kryterium;***
	(ii) osobę fizyczną lub osoby fizyczne, które w inny sposób sprawują kontrolę nad zarządzaniem osobą prawną;

Or. fr

Uzasadnienie

Określenie osób fizycznych, które ostatecznie sprawują kontrolę na osobą prawną. Przepisy należy także należy ujednolicić z zaleceniem FATF 33 w sprawie pakietów kontrolnych akcji na okaziciela, mając na uwadze zapewnienie, że Państwa Członkowskie podejmą działania w celu wprowadzenia minimalnych uzgodnień w tej dziedzinie, co, z racji samego charakteru, nie jest

objęte procedurami przeciw praniu pieniędzy.

Poprawka, którą złożył Hartmut Nassauer

Poprawka 202
Art. 3, pkt 8, lit. b)

(b) ***osobę fizyczną, która bezpośrednio lub pośrednio jest ostatecznym beneficjentem co najmniej 10 % majątku fundacji, trustu lub podmiotu o podobnej formie prawnej lub która wywiera wpływ na porównywalną ilość majątku fundacji, trustu lub podmiotu o podobnej formie prawnej, za wyjątkiem spółek notowanych na oficjalnej giełdzie papierów wartościowych, podlegających wymaganiom ujawniania informacji zgodnym z prawodawstwem wspólnotowym lub równoważnymi standardami międzynarodowymi;***	(b) ***w przypadku osób prawnych, takich jak fundacje oraz podmioty o ustalonej formie prawnej, takich jak fundusze powiernicze, które administrują środkami oraz je rozdzielają:***
	(i) w przypadku, gdy przyszli beneficjenci zostali już określeni, osobę fizyczną lub osoby fizyczne, które są beneficjentami co najmniej 25% plus jeden udział w podmiocie o ustalonej formie prawnej lub osobie prawnej;
	(ii) w przypadku osób fizycznych czerpiących korzyści z osoby prawnej lub podmiotu o ustalonej formie prawnej, które wciąż nie zostały określone, kategorię osób, w których głównym interesie osoba lub forma prawna zostanie ustanowiona lub będzie działać;
	(iii) osobę lub osoby fizyczne, które sprawują znaczącą kontrolę nad co najmniej 25% majątku podmiotu o ustalonej formie prawnej lub osoby prawnej;

Poprawka, którą złożył Vincent Peillon

Poprawka 203
Art. 3, pkt 8, lit. b)

(b) ***osobę fizyczną, która bezpośrednio lub***	(b) ***w przypadku osób prawnych, takich jak***

pośrednio jest ostatecznym beneficjentem co najmniej 10 % majątku fundacji, trustu lub podmiotu o podobnej formie prawnej lub która wywiera wpływ na porównywalną ilość majątku fundacji, trustu lub podmiotu o podobnej formie prawnej, za wyjątkiem spółek notowanych na oficjalnej giełdzie papierów wartościowych, podlegających wymaganiom ujawniania informacji zgodnym z prawodawstwem wspólnotowym lub równoważnymi standardami międzynarodowymi;	***fundacje oraz podmiotów o ustalonej formie prawnej, takich jak fundusze powiernicze, które administrują środkami oraz je rozdzielają:***
	(i)) w przypadku, gdy przyszli beneficjenci zostali już określeni, osobę fizyczną lub osoby fizyczne, które są beneficjentami co najmniej 25% plus jeden udział majątku podmiotu o ustalonej formie prawnej lub osoby prawnej;
	(ii) w przypadku osób fizycznych czerpiących korzyści z osoby prawnej lub podmiotu o ustalonej formie prawnej, które wciąż nie zostały określone, kategorię osób, w których głównym interesie osoba lub forma prawna zostanie ustanowiona lub będzie działać;
	(iii) osobę lub osoby fizyczne, które sprawują znaczącą kontrolę nad co najmniej 25% majątku podmiotu o ustalonej formie prawnej lub osoby prawnej;

Or. fr

Uzasadnienie

Patrz uzasadnienie do poprawki 201. Włączenie kategorii beneficjentów fundacji lub funduszy powierniczych.

Poprawka, którą złożyli Hartmut Nassauer i Vincent Peillon

Poprawka 204
Art. 3, pkt 9, lit. e)

(e) działanie lub organizowanie dla innej osoby możliwości działania na rzecz innej osoby w charakterze udziałowca	(e) działanie lub organizowanie dla innej osoby możliwości działania na rzecz innej osoby w charakterze udziałowca

mianowanego;	mianowanego, ***za wyjątkiem spółek notowanych na rynku regulowanym, podlegających wymaganiom ujawniania informacji zgodnym z prawodawstwem wspólnotowym lub równoważnymi standardami międzynarodowymi;***

Or. en

Poprawka, którą złożyli Hartmut Nassauer i Vincent Peillon

Poprawka 205
Art. 3, pkt 10

(10) „osoby na eksponowanych stanowiskach politycznych" oznacza osoby fizyczne, którym powierzono znaczące funkcje publiczne, ***a ich znaczniejsze lub złożone transakcje finansowe lub handlowe mogą stwarzać zwiększone ryzyko prania pieniędzy***, jak również członkowie ***najbliższej*** rodziny i bliscy krewni tych osób;	(10) „osoby na eksponowanych stanowiskach politycznych" oznacza osoby fizyczne, którym powierzono znaczące funkcje publiczne, jak również członkowie ***najbliższej*** rodziny i ***osoby, o których wiadomo, że są*** bliskimi krewnymi tych osób;

Or. en

Poprawka, którą złożył Sarah Ludford

Poprawka 206
Art. 3, pkt 10

(10) „osoby na eksponowanych stanowiskach politycznych" oznacza osoby fizyczne, którym powierzono znaczące funkcje publiczne, a ich znaczniejsze lub złożone transakcje finansowe lub handlowe mogą stwarzać zwiększone ryzyko prania pieniędzy, jak również członkowie najbliższej rodziny i bliscy krewni tych osób;	(10) „osoby na eksponowanych stanowiskach politycznych" oznacza osoby fizyczne, którym powierzono znaczące funkcje publiczne a ich znaczniejsze lub złożone transakcje finansowe lub handlowe mogą stwarzać zwiększone ryzyko prania pieniędzy ***lub*** utraty ***reputacji***, ***np. szefów państwa i rządu, polityków wyższych rangą, wysokich urzędników państwowych, urzędników sądownictwa i sił zbrojnych, osób piastujących stanowiska kierownicze w spółkach państwowych lub ważnych polityków partyjnych***, jak również ***identyfikowalnych*** członków bliskiej

rodziny i bliskich krewnych tych osób;

Or. en

Uzasadnienie

Definicja osób na eksponowanych stanowiskach politycznych powinna odpowiadać definicji FATF, a wymaganie dotyczące członków rodziny i krewnych należy ograniczyć do tych osób, które są identyfikowalne.

Poprawka, którą złożył Stefano Zappalà

Poprawka 207
Art. 3, pkt 10

(10) „osoby na eksponowanych stanowiskach politycznych" oznacza osoby fizyczne, którym powierzono znaczące funkcje publiczne, a ich znaczniejsze lub złożone transakcje finansowe lub handlowe mogą stwarzać zwiększone ryzyko prania pieniędzy, jak również członkowie najbliższej rodziny i bliscy krewni tych osób;	(10) „osoby na eksponowanych stanowiskach politycznych" oznacza osoby fizyczne, którym powierzono znaczące funkcje publiczne ***na poziomie państwowym***, a ich znaczniejsze lub złożone transakcje finansowe lub handlowe mogą stwarzać zwiększone ryzyko prania pieniędzy, jak również ***te osoby, które zidentyfikowano jako*** członkowie najbliższej rodziny i bliscy krewni tych osób;

Or. it

Uzasadnienie

Obecny przepis wydaje się nie być spójny z podejściem opartym na dywersyfikacji sytuacji ryzyka, zupełnie nie uwzględniając również faktu, że Unia Europejska powinna być uznawana za jednolitą jurysdykcję. Z jednej strony wynika, że osoby, którym powierzono ważne funkcje polityczne w krajach należących do Unii Europejskiej powinny być wyłączone z zakresu tego przepisu, co już ma zastosowanie do krajowych osób na eksponowanych stanowiskach politycznych, a z drugiej strony, że definicja takich osób powinna być ograniczona do osób, którym powierzono ważne funkcje polityczne na poziomie krajowym.

Poprawka, którą złożyli Agnes Schierhuber i Othmar Karas

Poprawka 208
Art. 3, pkt 10

(10) „osoby na eksponowanych stanowiskach politycznych" oznacza osoby fizyczne, którym powierzono znaczące	(10) „osoby na eksponowanych stanowiskach politycznych" oznacza***:***

funkcje publiczne, a ich znaczniejsze lub złożone transakcje finansowe lub handlowe mogą stwarzać zwiększone ryzyko prania pieniędzy, jak również członkowie najbliższej rodziny i bliscy krewni tych osób;	***(a)*** osoby fizyczne, ***niebędące obywatelami Unii Europejskiej, i*** które pełnią lub którym powierzono ***ważne (***znaczące***)*** funkcje publiczne, a ich znaczniejsze lub złożone transakcje finansowe lub handlowe mogą stwarzać zwiększone ryzyko prania pieniędzy ***i utraty reputacji, oraz***
	(b) członkowie najbliższej rodziny i bliscy krewni tych osób***;***

Or. de

Uzasadnienie

- W praktyce, definicja osób na eksponowanych stanowiskach politycznych wymagałaby sprawdzenia każdego klienta pod kątem zaangażowania politycznego, co doprowadziłoby do przesadnego udziału administracji stojącego w sprzeczności z planowanym celem identyfikowania kategorii klientów obarczonych dużym ryzykiem i poddawania ich specjalnemu traktowaniu.

- Definicja jest co więcej sprzeczna z podejściem opartym na ryzyku, wyrażonym w dyrektywie: bezpodstawne jest powszechne rzucanie podejrzeń na osoby na eksponowanych stanowiskach politycznych w UE.

- Zalecenia FATF 40 - słowniczek: „Osobami na eksponowanych stanowiskach politycznych są osoby, którym powierza się lub powierzono znaczące funkcje publiczne w obcym kraju, takie jak szefowie państw lub rządów, wyżsi rangą politycy, wyżsi urzędnicy rządowi, sądowi lub wojskowi, kierownicy wyższego szczebla w przedsiębiorstwach państwowych, ważni przedstawiciele partyjni. Stosunki handlowe z członkami rodziny lub bliskimi współpracownikami osób na eksponowanych stanowiskach politycznych mogą wiązać się z ryzykiem utraty reputacji podobnym do tego, jakie występuje w stosunkach z osobami na eksponowanych stanowiskach politycznych. Definicja nie obejmuje osób szczebla średniego lub osób jeszcze niższych rangą”.

Zgodnie z tym, jedynie osoby na eksponowanych stanowiskach politycznych z państw trzecich, tj. zagraniczne osoby na eksponowanych stanowiskach politycznych powinny podlegać tej definicji. Taka interpretacja jest zgodna z treścią punktów uzasadnienia 16 i 17 w projekcie Komisji: istnieje zwiększone ryzyko prania pieniędzy w związku z, w szczególności, osobami na eksponowanych stanowiskach politycznych z krajów, w których korupcja jest zjawiskiem powszechnym. Definicja zalecenia FATF wyłącza z zakresu obejmowania osoby „szczebla średniego” lub osoby „jeszcze niższe rangą”. Ma to również sens, ponieważ w przeciwnym wypadku, definicją zostałaby objęta niewyobrażalna liczba osób oraz zaistniałyby problemy z rozróżnianiem. Należy wyjaśnić, że członkowie rodziny są objęci, o ile banki mają możliwość

zidentyfikowania ich, jako osoby spokrewnione z tymi na eksponowanych stanowiskach politycznych.

Poprawka, którą złożył Stefano Zappalà

Poprawka 209
Art. 3, pkt 11

(11) „Stosunki handlowe" oznacza stosunki biznesowe, zawodowe lub handlowe, które w momencie nawiązywania kontaktów rokują nadzieje na długotrwałe ich utrzymywanie;	(11) „Stosunki handlowe" oznacza stosunki biznesowe, zawodowe lub handlowe, ***blisko związane z odpowiednią działalnością prowadzoną przez daną instytucję lub osobę fizyczną podlegającą dyrektywie, i*** które w momencie nawiązywania kontaktów rokują nadzieje na długotrwałe ich utrzymywanie;

Or. it

Uzasadnienie

Obecnej definicji daleko do precyzji; powinna ona jednak bardziej jednoznacznie wskazywać na fakt, że istotne z punktu widzenia dyrektywy „stosunki handlowe" to tylko te stosunki handlowe, które są wyraźnie związane z typową działalnością prowadzoną przez instytucje i osoby, które muszą wypełniać wymogi określone dyrektywą.

Poprawka, którą złożyli Timothy Kirkhope i Theresa Villiers

Poprawka 210
Art. 3, pkt 11

(11) „Stosunki handlowe" oznacza stosunki biznesowe, zawodowe lub handlowe, które w momencie nawiązywania kontaktów rokują nadzieje na długotrwałe ich utrzymywanie;	(11) „Stosunki handlowe" oznacza stosunki biznesowe, zawodowe lub handlowe, które ***są utrzymywane w bliskim związku z odpowiednią działalnością instytucji i osób, podlegających niniejszej dyrektywie, i które*** w momencie nawiązywania kontaktów rokują nadzieje na długotrwałe ich utrzymywanie;

Or. en

Uzasadnienie

Termin „stosunki handlowe", zdefiniowany w art. 3 pkt 11 nie jest precyzyjny i wymaga

doprecyzowania, aby było jasne, że obejmuje jedynie stosunki handlowe wyraźnie dotyczące lub prowadzone w bliskim związku z głównym nurtem działalności danej instytucji finansowej (na przykład handel papierami wartościowymi i bezpiecznym przechowywaniem).

Poprawka, którą złożyli Timothy Kirkhope i Theresa Villiers

Poprawka 211
Art. 3, ust. 1 a (nowy)

1a. Nic w niniejszej dyrektywie nie wymaga identyfikacji lub weryfikacji rzeczywistych użytkowników majątku („mienia"), obejmującego

(i) instrument dłużny wyemitowany przez przedsiębiorstwo lub przez instytucję publiczną i notowany na giełdzie regulowanej lub;

(ii) akcje notowane na giełdzie regulowanej;

przez osobę, której jest to własność, gdzie jest ona przechowywana na wspólnym rachunku w imieniu innej instytucji finansowej, działającej w charakterze depozytariusza.

Or. en

Uzasadnienie

Większość emisji instrumentów dłużnych przedsiębiorstw, prowadzonych przez instytucje mające siedzibę w UE, znajduje się w zarządzie powierniczym. Dlatego też uwzględniono je w dyrektywie jako element uboczny z uwagi na objęcie jej zakresem powierników. Jednak nie było to zamiarem autorów projektu, gdyż ryzyko prania pieniędzy występujące w tym obszarze już teraz jest ograniczane przez regulacje dotyczące usług finansowych, które nie powinny być dublowane. Bez powyższej poprawki, dyrektywa mogłaby w znacznym stopniu zakłócić funkcjonowanie rynków obligacji w Unii Europejskiej.

Poprawka, którą złożył Stefano Zappalà

Poprawka 212
Art. 4

Art. 4	***skreślony***
W celu zapobiegania praniu pieniędzy Państwa Członkowskie mają prawo przyjąć lub utrzymać w mocy bardziej rygorystyczne przepisy w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	

Or. it

Uzasadnienie

Zgodnie z tą wersją przepisu Państwa Członkowskie mają prawo przyjąć bardziej rygorystyczne przepisy, niż te, które są ustanowione w dyrektywie (minimalna harmonizacja). Jednakże, uważa się, że – częściowo w celu utworzenia skutecznego rynku wewnętrznego UE – należy przyjąć wspólne, jednolite zasady (maksymalna harmonizacja), aby zapobiec również wszelkim zakłóceniom konkurencji.

Poprawka, którą złożyli Timothy Kirkhope i Theresa Villiers

Poprawka 213
Art. 4

Art. 4	***skreślony***
W celu zapobiegania praniu pieniędzy Państwa Członkowskie mają prawo przyjąć lub utrzymać w mocy bardziej rygorystyczne przepisy w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	

Or. en

Uzasadnienie

Proponowana nowa dyrektywa daleko wykraczałaby poza przepisy poprzednich dyrektyw dotyczących prania pieniędzy. Dlatego też nie ma potrzeby wprowadzania przez Państwa Członkowskie dalszych przepisów.

Poprawka, którą złożył Agustín Díaz de Mera García Consuegra

Poprawka 214
Art. 4

W celu zapobiegania praniu pieniędzy Państwa Członkowskie mają prawo przyjąć lub utrzymać w mocy bardziej rygorystyczne przepisy w dziedzinie objętej	***W celu zapobiegania finansowaniu terroryzmu*** Państwa Członkowskie mają prawo przyjąć lub utrzymać w mocy bardziej rygorystyczne przepisy w

niniejszą dyrektywą.	dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą**.**

Or. es

Uzasadnienie

Mimo, że Państwa Członkowskie powinny mieć prawo przyjąć bardziej rygorystyczne przepisy dotyczące finansowania terroryzmu, pranie pieniędzy wymaga przyjęcia wspólnych, jednolitych zasad, ponieważ jest to jedyne rozwiązanie pozwalające na uniknięcie zakłóceń konkurencji.

Poprawka, którą złożył Hartmut Nassauer

Poprawka 215
Art. 5

Państwa Członkowskie wprowadzą wobec swoich instytucji kredytowych i finansowych zakaz utrzymywania anonimowych rachunków, anonimowych książeczek bankowych wkładów ***lub rachunków pod fikcyjnymi nazwami.***	Państwa Członkowskie wprowadzą wobec swoich instytucji kredytowych i finansowych zakaz utrzymywania anonimowych rachunków ***lub*** anonimowych książeczek bankowych wkładów. ***Na zasadzie odstępstwa od art. 8 ust. 3, Państwa Członkowskie w każdym przypadku wymagają, aby tożsamość posiadaczy i beneficjentów istniejących anonimowych rachunków lub anonimowych książeczek bankowych wkładów ustalana była z zachowaniem należytej staranności stosowanej wobec klientów tak szybko jak to możliwe, a w każdym przypadku przed skorzystaniem z takich rachunków lub książeczek bankowych wkładów w jakikolwiek sposób.***

Or. en

Poprawka, którą złożył Vincent Peillon

Poprawka 216
Art. 6, część wprowadzająca

Instytucje i osoby objęte niniejszą dyrektywą będą stosować procedury ***należytej staranności*** wobec klienta na podstawie wiarygodnych, bezstronnych dokumentów źródłowych, danych lub informacji w następujących przypadkach:	Instytucje i osoby objęte niniejszą dyrektywą będą stosować procedury ***identyfikacji*** klienta na podstawie wiarygodnych, bezstronnych dokumentów źródłowych, danych lub informacji w następujących przypadkach:

Or. fr

Uzasadnienie

Zacieśnienie procedur identyfikacji, którym podlegają osoby objęte projektem dyrektywy.

Poprawka, którą złożyli Timothy Kirkhope i Theresa Villiers

Poprawka 217
Art. 6, lit. d)

(d) gdy istnieją wątpliwości co do prawdziwości lub stosowności ***wcześniej otrzymanych*** danych dotyczących identyfikacji klienta.	(d) gdy istnieją wątpliwości co do prawdziwości lub stosowności ***istniejących*** danych dotyczących identyfikacji klienta ***otrzymanych po wejściu w życie niniejszej dyrektywy.***

Or. en

Uzasadnienie

Według obecnego projektu, przepis ten wymagałby stosowania procedury należytej staranności w stosunku do danych identyfikacyjnych klienta, istniejących przed wejściem w życie dyrektywy. Oznaczałoby to konieczność przeprowadzenia kontroli wszystkich istniejących danych, co byłoby zadaniem bardzo uciążliwym i szalenie niewygodnym dla konsumentów. Nie było to z pewnością zamiarem autorów projektu dyrektywy.

Poprawka, którą złożyli Hartmut Nassauer i Vincent Peillon

Poprawka 218
Art. 7, ust. 1, lit. a)

(a) identyfikowanie klienta i weryfikowanie jego tożsamości;	(a) identyfikowanie klienta i weryfikowanie jego tożsamości ***na podstawie dokumentów, danych lub informacji otrzymanych z wiarygodnego i niezależnego źródła;***

Or. en

Poprawka, którą złożyli Hartmut Nassauer i Vincent Peillon

Poprawka 219
Art. 7, ust. 1, lit. b)

(b) identyfikowanie, w stosownych przypadkach, ***użytkownika majątku*** i podejmowanie, ***w rozsądnym zakresie***, środków weryfikowania jego tożsamości w sposób satysfakcjonujący instytucję lub osobę tak, by była ona przekonana, że wie, kim jest użytkownik majątku, co w przypadku osób prawnych, trustów i podmiotów o podobnej formie prawnej obejmuje podejmowanie, ***w rozsądnym zakresie***, środków prowadzących do zrozumienia struktury własności i kontroli klienta;	(b) identyfikację, w stosownych przypadkach, faktycznego właściciela i podejmowanie ***opartych na ryzyku i odpowiednich*** środków, w celu zweryfikowania ***jego*** tożsamości w taki sposób, aby instytucja lub osoba miała pewność, że wie, kim jest faktyczny właściciel, włączając w to podejmowanie ***opartych na ryzyku i odpowiednich*** środków w celu zrozumienia struktury własności i kontroli klienta w odniesieniu do osób prawnych, funduszy powierniczych i podobnych form prawnych;

Or. en

Poprawka, którą złożył Stefano Zappalà

Poprawka 220
Art. 7, ust. 1, lit. b)

(b) identyfikowanie, w stosownych przypadkach, użytkownika majątku i podejmowanie, w rozsądnym zakresie, środków weryfikowania jego tożsamości w sposób satysfakcjonujący instytucję lub osobę tak, by była ona przekonana, że wie, kim jest użytkownik majątku, co w przypadku osób prawnych, trustów i podmiotów o podobnej formie prawnej obejmuje podejmowanie, w rozsądnym zakresie, środków prowadzących do zrozumienia struktury własności i kontroli klienta;	(b) identyfikowanie, w stosownych przypadkach, ***w oparciu o niezależne bezstronne, wiarygodne i publicznie dostępne źródła informacji, danych i dokumentów,*** użytkownika majątku i podejmowanie, w rozsądnym zakresie***, w zależności od ryzyka, występującego w różnych sytuacjach,*** środków weryfikowania jego tożsamości w sposób satysfakcjonujący instytucję lub osobę tak, by była ona przekonana, że wie, kim jest użytkownik majątku, co w przypadku osób prawnych, trustów i podmiotów o podobnej formie prawnej obejmuje podejmowanie, w rozsądnym zakresie, środków prowadzących do zrozumienia struktury własności i kontroli klienta;

Or. it

Uzasadnienie

Zakres obowiązków proponowanych w zakresie identyfikacji i weryfikacji tożsamości użytkowników majątku (gdzie obowiązki te obejmują także podejmowanie rozsądnych środków zmierzających do rzucenia światła na własność podmiotu prawnego i strukturę kontroli) musi zostać jeszcze bardziej wyjaśniony. W szczególności należy wyszczególnić, że treść art. 7 ust. 1 lit. b) obejmuje obowiązki w granicach przewidzianych przepisami poszczególnych krajów, oraz

że te właśnie przepisy umożliwiają ich realizację. W istocie w wielu przypadkach – gdy na przykład niemożliwe jest znalezienie wymaganych informacji w publicznych wykazach lub rejestrach – banki i pośrednicy finansowi nie mieliby możliwości weryfikacji tożsamości tych użytkowników i rzeczywistej struktury własności danej osoby prawnej.

Poprawka, którą złożyli Timothy Kirkhope i Theresa Villiers

Poprawka 221
Art. 7, ust. 1, lit. b)

(b) identyfikowanie, ***w stosownych przypadkach***, użytkownika majątku i podejmowanie, w rozsądnym zakresie, środków weryfikowania jego tożsamości w sposób satysfakcjonujący instytucję lub osobę tak, by była ona przekonana, że wie, kim jest użytkownik majątku, co w przypadku osób prawnych, trustów i podmiotów o podobnej formie prawnej obejmuje podejmowanie, w rozsądnym zakresie, środków prowadzących do zrozumienia struktury własności i kontroli klienta;	(b) identyfikowanie, ***o ile jest to wykonalne***, użytkownika majątku i podejmowanie, w rozsądnym zakresie, ***uzależnionych od ryzyka*** środków weryfikowania jego tożsamości w sposób satysfakcjonujący instytucję lub osobę tak, by była ona przekonana, że wie, kim jest użytkownik majątku, co w przypadku osób prawnych, trustów i podmiotów o podobnej formie prawnej obejmuje podejmowanie w rozsądnym zakresie ***uzależnionych od ryzyka*** środków prowadzących do zrozumienia struktury własności i kontroli klienta; ***w przypadku gdy klientem jest prawidłowo utworzona spółka, zarejestrowana w jurysdykcji, uważanej za obarczoną niskim ryzykiem, i gdy brak jest jakichkolwiek innych znaczących czynników ryzyka, dowód na rejestrację spółki pochodzący z niezależnego źródła stanowi rozsądny środek oparty na ryzyku.***

Or. en

Uzasadnienie

Ta poprawka miała trzy cele: i) Niektóre trusty tworzone są na rzecz pewnej kategorii beneficjentów, których wszystkich nie zawsze można zidentyfikować na początku funkcjonowania danego podmiotu, np. zstępnych danej osoby lub pracowników spółki. Nie jest możliwe przeprowadzenie kontroli dotyczących prania pieniędzy w stosunku do osób, które mogły jeszcze nie zostać zidentyfikowane (ani nawet urodzone!). ii) Sprawdzanie tożsamości powinno być także uzależnione od poziomu ryzyka, przy czym bardziej rygorystyczne kontrole są uzasadnione w przypadkach ryzyka wyższego. iii) Zakres, w jakim podmioty korporacyjne wymagają weryfikacji wykraczającej poza to, co jest publicznie dostępne w rejestrach publicznych, powinien ograniczać się do spółek zarejestrowanych w jurysdykcjach charakteryzujących się wyższym ryzykiem lub z istotnymi powiązaniami z

Poprawka, którą złożył Sarah Ludford

Poprawka 222
Art. 7, ust. 1, lit. a) (nowy)

(ba) W przypadku braku rejestru właścicieli lub obowiązku prawnego zgłaszania użytkownika majątku, obowiązek ten uważa się za spełniony, gdy skonsultowano publicznie dostępne źródła informacji, przeprowadzono, w rozsądnym zakresie, wywiad klienta oraz dokonano oceny w dobrej wierze, uwzględniając istniejące ryzyko. Odpowiedzialność powstaje tylko w przypadku rażących i oczywistych zaniedbań przy przeprowadzaniu identyfikacji.

Or. en

Uzasadnienie

Nieuzasadnione jest nakładanie rygorystycznego obowiązku w razie braku rejestru właścicieli lub prawnego obowiązku zgłaszania użytkownika majątku.

Poprawka, którą złożyli Timothy Kirkhope i Theresa Villiers

Poprawka 223
Art. 7, ust. 1, lit. d)

(d) prowadzenie bieżących działań służących zapewnieniu należytej staranności w stosunkach handlowych, włącznie ze skrupulatnym badaniem transakcji podejmowanych w trakcie trwania tych stosunków w celu zapewnienia, że prowadzone transakcje są zgodne z wiedzą danej instytucji lub osoby na temat klienta, profilem działalności i ryzyka, co obejmuje, w miarę konieczności, źródła funduszy, jak również zapewnienie, że posiadane dokumenty, dane lub informacje są na bieżąco uaktualniane.	***skreślony***

Or. en

Uzasadnienie

Ten przepis nie wyjaśnia wyraźnie, czego oczekuje się od instytucji lub osób, objętych niniejszą dyrektywą. Już art. 6 lit. b) i c) wymaga badania sporadycznych transakcji o wartości co najmniej 15 000 euro oraz w przypadkach, gdy występuje podejrzenie prania pieniędzy. Nie jest jasne, jaki dodatkowy poziom analizy byłby wymagany

Poprawka, którą złożył Timothy Kirkhope

Poprawka 224
Art. 7, ust. 3 a (nowy)

3a. Oceniając zakres takich działań, instytucje i osoby objęte niniejszą dyrektywą podejmują swoje decyzje na podstawie oceny ex ante. Uwzględniając potencjalne zagrożenie, na które instytucje i osoby objęte niniejszą dyrektywą są narażone w rozumieniu art. 24, przyznaje się im szeroki swobodę decyzji o zakresie tych działań. Odpowiedzialność powstaje tylko w przypadku rażących i oczywistych zaniedbań przy przeprowadzaniu identyfikacji.

Or. en

Uzasadnienie

Uważamy, że należy uwzględnić niebezpieczeństwa, na które narażają się osoby fizyczne przez wypełnianie obowiązków identyfikacji i składania sprawozdań. Art. 24 potwierdza te niebezpieczeństwa, stanowiąc, że Państwa Członkowskie powinny podjąć odpowiednie działania w celu ochrony tych, którzy są narażeni na zagrożenie lub wrogie działanie.

Poprawka, którą złożyli Timothy Kirkhope i Theresa Villiers

Poprawka 225
Art. 8, ust. 1 b (nowy)

1b. W drodze odstępstwa od ust. 1 i 1a, Państwa Członkowskie mogą, w odniesieniu do:
(i) działalności w zakresie ubezpieczeń na życie, zezwolić, aby weryfikacja tożsamości beneficjenta w ramach polisy miała miejsce po nawiązaniu stosunków handlowych. We wszystkich tego typu przypadkach

weryfikacja powinna mieć miejsce w momencie wypłaty lub zanim zostanie ona dokonana albo w momencie, w którym beneficjent zamierza wykonać prawa przyznane na mocy polisy lub zanim poweźmie taki zamiar

(ii) trustów utworzonych w obrębie Państwa Członkowskiego,

(a) pod warunkiem, że w dniu utworzenia trustu powiernicy i testator mają miejsce zamieszkania w Państwie Członkowskim, oraz

(b) powiernicy nadal posiadają takie miejsce zamieszkania, że zezwala ono na weryfikację tożsamości beneficjentów danego trustu po nawiązaniu stosunków handlowych. We wszystkich takich przypadkach weryfikacja przez powierników powinna odbywać się jedynie w momencie lub przez dystrybucją do tego beneficjenta, a Państwa Członkowskie mogą zezwolić na zwolnienie z konieczności przeprowadzenia identyfikacji i weryfikacji przez osobę trzecią, zgodnie z podejściem opartym na ryzyku.

Or. en

Uzasadnienie

W przypadku ubezpieczeń na życie oczywiste jest, że nie nawiązanie stosunków handlowych (zawarcie polisy ubezpieczeniowej lub zawiązanie trustu), lecz odnośna transakcja finansowa (wypłacenie beneficjentowi polisy ubezpieczeniowej lub aktywów w truście) stanowi okoliczność, z którą może być związane ryzyko prania pieniędzy. Dlatego stwierdza się, że w momencie dokonywania transakcji finansowej musi zostać przeprowadzona wiarygodna identyfikacja.

Taka zmiana tekstu skupia odpowiedzialność na powierniku we właściwym czasie i likwiduje kontrole stron trzecich tylko w odniesieniu dla trustów mających siedzibę w UE. Ponadto, niektórzy przyszli beneficjenci mogą nie wiedzieć, że mogli z tego skorzystać (trust może ustanowić określony termin lub okoliczność, zanim beneficjent będzie mógł odnieść korzyść). Podważyłoby to zamiar testatora weryfikacji tożsamości beneficjentów na początku stosunków handlowych, ponieważ powiadomiłoby to ich o istnieniu trustu.

Poprawka, którą złożył Hartmut Nassauer

Poprawka 226
Art. 8, ust. 2

2. W przypadku, gdy dana instytucja lub osoba nie jest w stanie zachować zgodności z art. 7 ust. 1 lit. a), b) i c), Państwa Członkowskie będą wymagać, aby ***nie*** otwierała ona rachunku, ***nie nawiązywała stosunków handlowych ani nie realizowała transakcji lub aby rozwiązała stosunki handlowe, a następnie rozważyła*** złożenie sprawozdania dotyczącego danego klienta jednostce wywiadu finansowego zgodnie z art. 19.	2. W przypadku, gdy dana instytucja lub osoba nie jest w stanie zachować zgodności z art. 7 ust. 1 lit. a), b) i c), Państwa Członkowskie będą wymagać, aby ***nawiązywała stosunki handlowe lub*** otwierała ona rachunek ***jedynie pod warunkiem, że wprowadzone zostaną dostateczne środki bezpieczeństwa dla zapewnienia, by transakcje nie były wykonywane przez klienta lub w jego imieniu klienta dopóki nie uzyska się pełnej zgodności z wyżej wspomnianymi przepisami, przy czym w przypadku uporczywego braku zgodności z wyżej wspomnianymi przepisami, dana instytucja lub osoba, po upłynięciu stosownego okresu, rozwiąże jakiekolwiek istniejące stosunki handlowe,*** a następnie sporządzi sprawozdanie dotyczącego danego klienta dla jednostki wywiadu finansowego zgodnie z art. 19***, w przypadku gdy istnieje podejrzenie, że prowadzona jest działalność przestępcza***. ***Państwa Członkowskie nie są zobowiązane do stosowania niniejszego przepisu w sytuacjach, gdy notariusze, prawnicy wykonujący zawód poza stosunkiem pracy, biegli rewidenci, zewnętrzni księgowi oraz doradcy podatkowi są w trakcie ustalania sytuacji prawnej swoich klientów lub wykonywania swoich obowiązków polegających na obronie lub reprezentowaniu tego klienta w postępowaniu sądowym lub w związku z nim, z uwzględnieniem udzielania porad w sprawie wszczynania lub unikania postępowania.***

Or. en

Poprawka, którą złożył Luciana Sbarbati

Poprawka 227
Art. 8, ust. 2 a (nowy)

2a. Państwa Członkowskie nie są stosują ust. 2 w sytuacjach, gdy notariusze, prawnicy wykonujący zawód poza stosunkiem pracy, biegli rewidenci, zewnętrzni księgowi oraz doradcy podatkowi są w trakcie ustalania sytuacji prawnej swoich klientów lub wykonywania swoich obowiązków polegających na obronie lub reprezentowaniu tego klienta w postępowaniu sądowym, arbitrażowym lub mediacyjnym (lub w związku z nimi), z uwzględnieniem udzielania porad w sprawie wszczynania lub unikania postępowania.

W żadnym wypadku szczególna działalność nie może podlegać obowiązkom ustanowionym w art. 6, 7 i 8 niniejszej dyrektywy, w zakresie, w jakim obowiązek tajemnicy zawodowej ma pierwszeństwo przed takimi zobowiązaniami.

Or. it

Uzasadnienie

Mając na uwadze ochronę podstawowego prawa do ochrony, arbitraż i mediacja (będące alternatywnymi sposobami rozwiązywania sporów) muszą być wyłączone z zakresu niniejszej dyrektywy.

Poprawka, którą złożyli Timothy Kirkhope i Theresa Villiers

Poprawka 228
Art. 8, ust. 3

3. Państwa Członkowskie zobowiążą instytucje i osoby objęte niniejszą dyrektywą do stosowania procedur należytej staranności wobec klienta nie tylko wobec wszystkich nowych klientów, ale także we właściwym czasie wobec istniejących klientów na zasadzie wrażliwości na ryzyko.	3. Państwa Członkowskie zobowiążą instytucje i osoby objęte niniejszą dyrektywą do stosowania procedur należytej staranności wobec klienta nie tylko wobec wszystkich nowych klientów, ale także we właściwym czasie wobec istniejących klientów, ***których dane uzyskano po***

wejściu w życie niniejszej dyrektywy na zasadzie wrażliwości na ryzyko.

Or. en

Uzasadnienie

Według obecnego projektu, przepis ten wymagałby stosowania procedury należytej staranności w stosunku do danych identyfikacyjnych klienta, istniejących przed wejściem w życie dyrektywy. Oznaczałoby to konieczność przeprowadzenia kontroli wszystkich istniejących danych, co byłoby zadaniem bardzo uciążliwym i szalenie niewygodnym dla konsumentów. Nie było to z pewnością zamiarem autorów projektu dyrektywy.

Poprawka, którą złożył Timothy Kirkhope

Poprawka 229
Art. 9, ust. 1

1. Państwa Członkowskie będą wymagać, aby wszyscy klienci kasyn, którzy ***nabywają*** lub wymieniają żetony do gry o wartości co najmniej ***1000 euro***, byli identyfikowani, a ich tożsamość weryfikowana.	1. Państwa Członkowskie będą wymagać, aby wszyscy klienci kasyn, którzy nabywają lub wymieniają żetony do gry o wartości co najmniej ***3000 euro***, byli identyfikowani, a ich tożsamość weryfikowana.

Or. en

Uzasadnienie

Kluczem do wykrywania procederu prania pieniędzy w kasynach jest skoncentrowanie się na klientach, którzy wypłacają z kasyna znaczące sumy pieniędzy w gotówce. Należy stosować procedury należytej staranności wobec klienta na etapie, w którym klient wypłaca pieniądze z kasyna, a wartość progową należy zwiększyć z 1000 EUR do 3000 EUR zgodnie z zaleceniami Grupy zadaniowej ds. działań finansowych przeciw praniu pieniędzy (FATF), mając na względzie zapewnienie, że zwalczanie prania pieniędzy i finansowania terrorystów jest na tyle ukierunkowane i skuteczne, na ile to możliwe.

Poprawka, którą złożyli Timothy Kirkhope i Theresa Villiers

Poprawka 230
Art. 10, ust. 1, wstęp

1. W drodze odstępstwa od ***art. 6, 7 i 8 ust. 2*** Państwa Członkowskie zezwolą instytucjom i osobom objętym niniejszą dyrektywą na nie zachowywanie należytej staranności w	1. W drodze odstępstwa od ***art. 6 lit. a), b) i d) oraz art. 7 i 8 ust. 1*** Państwa Członkowskie zezwolą instytucjom i osobom objętym niniejszą dyrektywą na nie

odniesieniu do ***klientów reprezentujących niskie ryzyko prania pieniędzy, takich jak:***	zachowywanie należytej staranności w odniesieniu do:

Or. en

Uzasadnienie

Większość emisji instrumentów dłużnych prowadzonych przez instytucje mające siedzibę w UE, znajduje się w zarządzie powierniczym. Dlatego też uwzględniono je w dyrektywie jako element uboczny z uwagi na objęcie jej zakresem powierników. Jednak nie było to zamiarem autorów projektu, gdyż ryzyko prania pieniędzy występujące w tym obszarze już teraz jest ograniczane przez regulacje dotyczące usług finansowych, które nie powinny być dublowane. Bez powyższej poprawki, dyrektywa mogłaby w znacznym stopniu zakłócić funkcjonowanie rynków obligacji w Unii Europejskiej.

Dyrektywa rozciąga wymogi dotyczące prania pieniędzy na trusty. W Wielkiej Brytanii i Irlandii trusty powstają często automatycznie w następstwie zgonu. Na przykład w przypadku zgonu osoby, która nie pozostawiała testamentu, trusty są narzucane w prawie angielskim na mocy ustawy. Rozwiązania dotyczące dziedziczenia w innych Państwach Członkowskich nie są objęte proponowaną nową dyrektywą; niniejsza poprawka zapewnia, by Wielka Brytania i Irlandia traktowane były w taki sam sposób jak inne Państwa Członkowskie.

Poprawka, którą złożyli Timothy Kirkhope i Theresa Villiers

Poprawka 231
Art. 10, ust. 1, lit. c)

(c) rzeczywiści właściciele wspólnych rachunków notariuszy i innych prawników wykonujących wolne zawody z Państw Członkowskich lub państw trzecich pod warunkiem, że podlegają oni wymaganiom zwalczania prania pieniędzy zgodnym ze standardami międzynarodowymi i są objęte nadzorem pod kątem zgodności z tymi wymaganiami.	(c) rzeczywiści właściciele wspólnych rachunków notariuszy i innych prawników wykonujących wolne zawody z Państw Członkowskich lub państw trzecich pod warunkiem, że podlegają oni wymaganiom zwalczania prania pieniędzy ***lub finansowania terrorystów*** zgodnym ze standardami międzynarodowymi i są objęte nadzorem pod kątem zgodności z tymi wymaganiami ***oraz pod warunkiem, że informacja na temat tożsamości użytkownika majątku jest dostępna na żądanie dla instytucji, które działają jako depozytariusze wspólnych rachunków.***
	(d) fundacje, podmioty o ustalonej formie prawnej lub trusty, wymagane przepisami prawa któregokolwiek Państwa Członkowskiego dla współwłasności majątku.

(ii) fundacje, podmioty o ustalonej formie prawnej lub trusty, powstałe po śmierci jakiejkolwiek osoby, bez względu na to, czy pozostawiła testament czy też nie

(iii) instrumenty dłużne wyemitowane przez przedsiębiorstwo lub przez instytucję publiczną i notowane na giełdzie regulowanej;

(iv) akcje notowane na giełdzie regulowanej

(v) posiadający to mienie na wspólnym rachunku w imieniu innej instytucji finansowej, działającej jako depozytariusz.

Or. en

Uzasadnienie

Większość emisji instrumentów dłużnych prowadzonych przez instytucje mające siedzibę w UE, znajduje się w zarządzie powierniczym. Dlatego też uwzględniono je w dyrektywie jako element uboczny z uwagi na objęcie jej zakresem powierników. Jednak nie było to zamiarem autorów projektu, gdyż ryzyko prania pieniędzy występujące w tym obszarze już teraz jest ograniczane przez regulacje dotyczące usług finansowych, które nie powinny być dublowane. Bez powyższej poprawki, dyrektywa mogłaby w znacznym stopniu zakłócić funkcjonowanie rynków obligacji w Unii Europejskiej.

Dyrektywa rozciąga wymogi dotyczące prania pieniędzy na trusty. W Wielkiej Brytanii i Irlandii trusty powstają często automatycznie w następstwie zgonu. Na przykład w przypadku zgonu osoby, która nie pozostawiała testamentu, trusty są narzucane w prawie angielskim na mocy ustawy. Rozwiązania dotyczące dziedziczenia w innych Państwach Członkowskich nie są objęte proponowaną nową dyrektywą; niniejsza poprawka zapewnia, by Wielka Brytania i Irlandia traktowane były w taki sam sposób jak inne Państwa Członkowskie.

Trusty to obowiązkowa cecha współwłasności gruntów w Anglii i Irlandii. Te trusty współwłasności należy z dyrektywy wyłączyć. Dyrektywa nie obejmuje sytuacji współwłasności w pozostałej części Europy. Niniejsze doprecyzowanie zrównuje Wielką Brytanię i Irlandię z innymi Państwami Członkowskimi. Zakup lub sprzedaż gruntów podlegać będzie już istniejącym środkom kontroli w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy.

Poprawka, którą złożyli Timothy Kirkhope i Theresa Villiers

Poprawka 232
Art. 10, ust. 3, lit. ca) (nowy)

(ca) finansowanie składek ubezpieczeniowych

Or. en

Uzasadnienie

Finansowanie składek ubezpieczeniowych niesie ze sobą bardzo niskie ryzyko prania pieniędzy. Wielu ubezpieczycieli wymaga, aby składki na ubezpieczenie komunikacyjne, domu bądź firmy wpłacane były w całości na początku okresu ubezpieczenia. Pożyczkodawcy są przygotowani do tego, by przekazać brokerowi ubezpieczeń lub ubezpieczycielowi pełną kwotę składek, a dane osoby lub firmy spłacają udzieloną pożyczkę w ratach. W razie anulowania ubezpieczenia, a przez to i pożyczki, ewentualny zwrot należnej składki trafia z powrotem do pożyczkodawcy, nie zaś osoby czy firmy, która ubezpieczenie zamawiała. Pożyczka, która jest związana ze składką ubezpieczeniową powinna kwalifikować się do wyłączenia z zakresu dyrektywy, jako że ryzyko prania pieniędzy jest w tym przypadku bardzo niskie.

Poprawka, którą złożyła Sarah Ludford

Poprawka 233
Art. 10, ust. 3, lit. d)

(d) pieniądze elektroniczne, w rozumieniu definicji zawartej w ***art. 1*** dyrektywy 2000/46/WE14, ***gdzie nakłada się niskie limity na wyemitowane kwoty, kwoty, które można przechowywać na urządzeniu elektronicznym lub rozmiar dozwolonych transakcji.***	(d) ***bez uszczerbku dla rozporządzenia … Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie informacji o płatniku towarzyszących transferowi funduszy,*** pieniądze elektroniczne, w rozumieniu ***art. 1 ust. 3 lit. b)*** dyrektywy 2000/46/WE, ***w przypadku, gdy nośnik nie może zostać ponownie naładowany, maksymalna kwota przechowywana na nośniku nie przekracza 150 EUR; albo w przypadku, gdy nośnik może zostać ponownie naładowany, nakłada się limit w wysokości 2 500 EUR na kwotę całkowitą, na jaką przeprowadzono transakcje w roku kalendarzowym, z wyjątkiem sytuacji, gdy kwota w wysokości równej 1 000 EUR lub wyższa zostaje wykupiona w tym samym roku kalendarzowym przez posiadacza określonego w art. 3 dyrektywy 2000/46/WE;*** ***lub w odniesieniu do każdego innego produktu lub transakcji, w stosunku do których istnieje niewielkie ryzyko prania***

pieniędzy lub finansowania terrorystów, które spełniają kryteria techniczne ustanowione zgodnie z art. 37 ust. 1 lit. b).

Or. en

Uzasadnienie

Wyjaśnia wyjątek od zasady należytej staranności wobec klienta na podstawie art. 10 ust. 3 w przypadku nośników, które można ponownie naładować. Czytelne odniesienie do pieniędzy elektronicznych jest ważne dla takich rodzajów działalności gospodarczej, jak dostawcy usług telekomunikacyjnych, gdzie klienci także korzystają z systemów przedpłat, które nie są pieniędzmi elektronicznymi i dlatego nie należy ich uwzględniać ich w tej kwocie 2500 EUR.

Poprawka, którą złożyła Sarah Ludford

Poprawka 234
Art. 10, ust. 3, lit. da) (nowy)

(da) pożyczek na finansowanie składek na ubezpieczenie;

Or. en

Uzasadnienie

Finansowanie składek ubezpieczeniowych niesie ze sobą bardzo niskie ryzyko prania pieniędzy. Wielu ubezpieczycieli wymaga, aby składki na ubezpieczenie komunikacyjne, domu bądź firmy wpłacane były w całości na początku okresu ubezpieczenia. Pożyczkodawcy są przygotowani do tego, by przekazać brokerowi ubezpieczeń lub ubezpieczycielowi pełną kwotę składek, a dane osoby lub firmy spłacają udzieloną pożyczkę w ratach. W razie anulowania ubezpieczenia, a przez to i pożyczki, ewentualny zwrot należnej składki trafia z powrotem do pożyczkodawcy, nie zaś osoby czy firmy, która ubezpieczenie zamawiała. Pożyczka, która jest związana ze składką ubezpieczeniową powinna kwalifikować się do wyłączenia z zakresu dyrektywy, jako że ryzyko prania pieniędzy jest w tym przypadku bardzo niskie.

Poprawka, którą złożyli António Costa i Vincent Peillon

Poprawka 235
Art. 10 b (nowy)

Art. 10b

Uproszczonych zasad należytej staranności wobec klienta nie stosuje się do transakcji obejmujących, w żadnym zakresie, osób fizycznych lub prawnych mających miejsce

	zamieszkania, siedzibę lub prowadzących działalność na obszarach, gdzie istnieją preferencyjne systemy podatkowe, lub transakcji obejmujących towary z, do lub będące w tranzycie przez takie obszary, które nadal podlegają ustaleniom zawartym w art. 11.

Or. fr

Uzasadnienie

Procedury wzmożonej należytej staranności wobec klienta muszą być stosowane do transakcji obejmujących osoby fizyczne lub prawne mające miejsce zamieszkania/siedzibę na obszarach, w których nie istnieją przepisy przeciwdziałające praniu pieniędzy.

Poprawka, którą złożył Hartmut Nassauer

Poprawka 236
Art. 11, ust. 1, akapit pierwszy i akapit drugi, część wprowadzająca

1. Państwa Członkowskie wezwą instytucje i osoby objęte niniejszą dyrektywą do stosowania, na zasadzie wrażliwości na ryzyko, środków wzmożonej należytej staranności wobec klienta, oprócz środków określonych w art. 6, 7 i ***8 ust. 2*** w sytuacjach, które z natury stanowią podwyższone ryzyko prania pieniędzy, a przynajmniej w sytuacjach opisanych poniżej, zgodnie z ***drugim, trzecim i czwartym punktem niniejszego ustępu.***	1. Państwa Członkowskie wezwą instytucje i osoby objęte niniejszą dyrektywą do stosowania, na zasadzie wrażliwości na ryzyko, środków wzmożonej należytej staranności wobec klienta, oprócz środków określonych w art. 6, 7 i ***8 ust. 3*** w sytuacjach, które z natury stanowią podwyższone ryzyko prania pieniędzy ***lub finansowania terrorystów***, a przynajmniej w sytuacjach opisanych poniżej, zgodnie z ***ust. 1a, 1b, 1c i 1d oraz w odniesieniu do innych sytuacji, w których istnieje wysokie ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terrorystów, które spełniają kryteria techniczne ustanowione zgodnie z art. 37 ust. 1 lit. c).***
W przypadku, gdy klient nie jest fizycznie obecny dla celów identyfikacji, Państwa Członkowskie będą wymagać od tych instytucji i osób ***stosowania*** co najmniej jednego z następujących środków:	***1a.*** W przypadku, gdy klient nie jest fizycznie obecny w celu dokonania identyfikacji, Państwa Członkowskie będą wymagać od tych instytucji i osób ***podjęcia określonych i odpowiednich środków w celu zrekompensowania podwyższonego ryzyka, np., poprzez stosowanie*** jednego lub kilku następujących środków:

Or. en

Uzasadnienie

Włączenie poprawki 102 Nassauer'a, dotyczącej nowego art. 11 ust. 1 lit. d), do poprawki 91, dotyczącej art. 11 ust. 1 akapit pierwszy i drugi.

Zgodnie z tym poprawka 102 Nassauer'a zostanie wycofana.

Poprawka, którą złożyła Sarah Ludford

Poprawka 237
Art. 11, ust. 1, drugi akapit, lit. a)

(a) środki takie, jak zapewnienie, aby tożsamość klienta została ustalona na podstawie dodatkowej dokumentacji dowodowej;	(a) środki takie, jak zapewnienie, aby tożsamość klienta została ustalona na podstawie dodatkowej dokumentacji dowodowej ***lub innych danych lub informacji przechowywanych w elektronicznych systemach weryfikacyjnych;***

Or. en

Uzasadnienie

*Sklasyfikowanie wszystkich transakcji, w których brak jest bezpośredniego kontaktu z klientem („*non face-to-face*") jako transakcji wysokiego ryzyka nie uwzględnia profili ryzyka poszczególnych produktów. Ponadto, stoi w sprzeczności z działaniami prawodawcy Wielkiej Brytanii w kierunku metody opartej na ryzyku. Dla kredytodawców kluczowe jest, aby mogli nadal weryfikować tożsamość przy pomocy środków elektronicznych. Wymóg dodatkowej dokumentacji dowodowej wprowadzałby znaczące zwiększenie obciążenia administracyjnego i stwarzałby dodatkowe zagrożenia dla bezpieczeństwa (gdyż dokumenty byłyby przesyłane za pośrednictwem niepewnych systemów pocztowych). Aby tego uniknąć wielu kredytodawców zainwestowało w rozwój elektronicznych systemów i procedur weryfikacji poważne środki. Gdyby elektroniczne procedury sprawdzania zostały ograniczone na rzecz kontroli ręcznych, to kredytodawcy nie tylko staliby się mniej wrażliwi na potrzeby swoich klientów, ale mogłoby to także doprowadzić do utworzenia scentralizowanych urzędów kontroli, które pociągnęłyby za sobą ogromny wzrost zasobów administracyjnych.*

Poprawka, którą złożył Timothy Kirkhope i Theresa Villiers

Poprawka 238
Art. 11, ust. 1, akapit drugi, lit. a)

(a) środki takie, jak zapewnienie, aby tożsamość klienta została ustalona na podstawie dodatkowej ***dokumentacji dowodowej***;	(a) środki takie, jak zapewnienie, aby tożsamość klienta została ustalona na podstawie dodatkowej ***dokumentacji, danych lub informacji;***

Or. en

Uzasadnienie

*Sklasyfikowanie wszystkich transakcji, w których brak jest bezpośredniego kontaktu z klientem („*non face-to-face*") jako transakcji wysokiego ryzyka nie uwzględnia profili ryzyka poszczególnych produktów i stoi w sprzeczności z celem dyrektywy, którym jest podejście w większym stopniu uzależnione od występującego poziomu ryzyka. Kredytodawcy powinni móc nadal weryfikować tożsamość przy pomocy środków elektronicznych. Wymóg dodatkowej dokumentacji dowodowej wprowadzałby znaczące zwiększenie obciążenia administracyjnego i stwarzałby dodatkowe zagrożenia dla bezpieczeństwa (gdyż dokumenty byłyby przesyłane za pośrednictwem niepewnych systemów pocztowych). Wielu kredytodawców zainwestowało w rozwój elektronicznych systemów weryfikacji poważne środki. Gdyby elektroniczne procedury sprawdzania zostały ograniczone na rzecz kontroli ręcznych, klienci cierpieliby z powodu wielu niepotrzebnych niedogodności.*

Poprawka, którą złożył Hartmut Nassauer

Poprawka 239
Art. 11, ust. 1, akapit drugi, lit. c)

(c) aby pierwsza płatność w ramach operacji została zrealizowana za pośrednictwem rachunku otwartego w imieniu klienta w instytucji kredytowej.	(c) ***zapewnienie,*** aby pierwsza płatność w ramach operacji została zrealizowana za pośrednictwem rachunku otwartego w imieniu klienta w instytucji kredytowej.

Or. en

Poprawka, którą złożyli Agnes Schierhuber i Othmar Karas

Poprawka 240
Art. 11, ust. 1, akapit trzeci, wstęp i lit. a) - (c)

W odniesieniu do transgranicznych stosunków w ramach bankowości korespondencyjnej z instytucjami kredytowymi ***z innych Państw Członkowskich lub państw trzecich***, Państwa Członkowskie nakażą, aby instytucje kredytowe:	W odniesieniu do transgranicznych stosunków w ramach bankowości korespondencyjnej z instytucjami kredytowymi ***z krajów niewspółpracujących, znajdujących się w wykazie FATF***, Państwa Członkowskie nakażą, aby instytucje kredytowe:
(a) gromadziły wystarczające informacje o instytucji respondenta w celu zrozumienia w pełni charakteru jego działalności i ustalenia reputacji instytucji i jakości nadzoru na podstawie publicznie dostępnych informacji;	(a) gromadziły wystarczające informacje o instytucji respondenta w celu zrozumienia w pełni charakteru jego działalności i ustalenia reputacji instytucji i jakości nadzoru na podstawie publicznie dostępnych informacji;
(b) oceniały środki kontroli stosowane przez instytucję respondenta w zakresie	(b) oceniały środki kontroli stosowane przez instytucję respondenta w zakresie

przeciwdziałania praniu pieniędzy;	przeciwdziałania praniu pieniędzy;
(c) otrzymały od władz nadzorczych zezwolenie przed ustanowieniem nowej relacji z korespondentem;	***skreślony***

Or. de

Uzasadnienie

- Nie można wytłumaczyć, dlaczego odpowiednie stosunki bankowe jako takie powinny być postrzegane, jako wywołujące większe ryzyko, co powoduje bardziej rygorystyczne, i przede wszystkim, wysoce biurokratyczne zasady. W przypadku państw, co do których FATF w zasadzie nie ma uwag, można założyć, że odpowiednie instytucje będą właściwie nadzorowane przez ich władze krajowe. Zwiększone środki weryfikacji byłyby dlatego przeznaczone tylko w przypadku „państw niewspółpracujących" (określonych jako takie na wykazie FATF).

- Bez jakichkolwiek zastrzeżeń, proponowane przepisy doprowadziłyby do ogromnego zalewu dodatkową wymianą informacji, nie zapewniających żadnej wartości dodanej, tj. środki byłyby zaangażowane, a byłoby mniej możliwości zajmowania się problemami o rzeczywistym znaczeniu dla prania pieniędzy.

Nie można także wytłumaczyć, dlaczego odpowiednie stosunki bankowe powinny podlegać autoryzacji przez władze nadzorcze banków.

- Odpowiednio, wydawałoby się stosowne, a przede wszystkim właściwe, zastosowanie tych przepisów do „państw niewspółpracujących" (określonych jako takie na wykazie FATF).

Poprawka, którą złożył Stefano Zappalà

Poprawka 241
Art. 11, ust. 1, akapit czwarty

W odniesieniu do stosunków z osobami na eksponowanych stanowiskach politycznych, Państwa Członkowskie będą wymagać od instytucji i osób ***objętych niniejszą dyrektywą***:	W odniesieniu do ***transakcji lub*** stosunków ***handlowych*** z osobami na eksponowanych stanowiskach politycznych ***zamieszkujących w państwach trzecich***, Państwa Członkowskie będą wymagać od instytucji i osób ***objętych niniejszą dyrektywą***:
(a) wprowadzenia odpowiednich ***systemów zarządzania ryzykiem*** w celu ustalenia, czy klient jest osobą na politycznie eksponowanym stanowisku;	(a) wprowadzenia odpowiednich ***procedur*** w celu ustalenia, czy klient jest osobą na politycznie eksponowanym stanowisku;
(b) uzyskania zezwolenia władz nadzorczych na nawiązanie stosunków handlowych z tego typu klientami;	(b) uzyskania zezwolenia władz nadzorczych na nawiązanie stosunków handlowych z tego typu klientami;
(c) podejmowania rozsądnych środków w celu ustalenia źródła majątku i źródła	(c) podejmowania rozsądnych środków w celu ustalenia źródła majątku i źródła

funduszy ***lub wymagania prowadzenia bieżącego monitoringu stosunków handlowych***.	funduszy ***wykorzystywanych w stosunkach handlowych lub transakcjach***; ***(ca) prowadzenie bieżącego monitoringu stosunków handlowych***.

Or. it

Uzasadnienie

Obecny przepis wydaje się nie być spójny z podejściem opartym na dywersyfikacji sytuacji ryzyka, zupełnie nie uwzględniając również faktu, że Unia Europejska powinna być uznawana za jednolitą jurysdykcję. Z jednej strony wynika, że osoby, którym powierzono ważne funkcje polityczne w krajach należących do Unii Europejskiej powinny być wyłączone z zakresu tego przepisu, co już ma zastosowanie do krajowych osób na eksponowanych stanowiskach politycznych, a z drugiej strony, że definicja takich osób powinna być ograniczona do osób, którym powierzono ważne funkcje polityczne na poziomie krajowym

Poprawka, którą złożyli Hartmut Nassauer i Vincent Peillon

Poprawka 242
Art. 11, ust. 1, akapit czwarty, wstęp

W odniesieniu do ***stosunków*** z osobami na eksponowanych stanowiskach politycznych, Państwa Członkowskie będą wymagać od instytucji i osób ***objętych niniejszą dyrektywą***:	W odniesieniu do ***transakcji lub stosunków*** z osobami na eksponowanych stanowiskach politycznych, ***których znaczne lub złożone transakcje finansowe lub handlowe mogą stanowić zwiększone zagrożenie prania pieniędzy,*** Państwa Członkowskie będą wymagać od instytucji i osób ***objętych niniejszą dyrektywą***:

Or. en

Poprawka, którą złożyli Timothy Kirkhope i Theresa Villiers

Poprawka 243
Art. 11, ust. 1, akapit czwarty, lit. a)

(a) wprowadzenia odpowiednich ***systemów zarządzania ryzykiem*** w celu ustalenia, czy klient jest osobą na politycznie eksponowanym stanowisku;	(a) ***wprowadzenia*** odpowiednich ***procedur uzależnionych od ryzyka*** w celu ustalenia, czy klient jest osobą na politycznie eksponowanym stanowisku;

Or. en

Uzasadnienie

Art. 11 stanowi, że instytucje objęte dyrektywą powinny posiadać „systemy zarządzania ryzykiem" służące do identyfikowania osób na eksponowanych stanowiskach politycznych. Wyrażenie to jest zbyt nieprecyzyjne. W celu stwierdzenia, czy klient jest osobą na politycznie eksponowanym stanowisku, instytucje i osoby objęte niniejszą dyrektywą powinny stosować właściwe procedury lub polityki. W celu zapewnienia skutecznego funkcjonowania tychże procedur, instytucje potrzebowałyby oczywiście odpowiednich systemów informatycznych, a także innych systemów.

Poprawka, którą złożyli Agnes Schierhuber i Othmar Karas

Poprawka 244
Art. 11, ust. 1, akapit czwarty, lit. b)

(b) uzyskania zezwolenia władz nadzorczych na nawiązanie stosunków handlowych z tego typu klientami;	***skreślony***

Or. de

Uzasadnienie

Dokonywanie transakcji handlowych z osobami na eksponowanych stanowiskach politycznych podlegające uzyskaniu zezwolenia władz nadzorczych banków jest niewytłumaczalne.

Poprawka, którą złożyli Hartmut Nassauer i Vincent Peillon

Poprawka 245
Art. 11, ust. 1, akapit czwarty, lit. c)

(c) podejmowania ***rozsądnych*** środków w celu ustalenia źródła majątku i źródła funduszy lub ***wymagania prowadzenia bieżącego monitoringu*** stosunków handlowych.	(c) podejmowania ***odpowiednich*** środków w celu ustalenia źródła majątku i źródła funduszy ***zaangażowanych w ramach*** stosunków handlowych ***lub transakcji***:

Poprawka, którą złożył Stefano Zappalà

Poprawka 246
Art. 11, ust. 2

2. Państwa Członkowskie zabronią instytucjom kredytowym nawiązywania lub kontynuowania stosunków w ramach bankowości korespondencyjnej z bankiem wirtualnym ***lub bankiem respondentem,***	2. Państwa Członkowskie zabronią instytucjom kredytowym nawiązywania lub kontynuowania stosunków w ramach bankowości korespondencyjnej z bankiem

który pozwala bankom wirtualnym na korzystanie ze swoich rachunków.	wirtualnym.

Or. it

Uzasadnienie

O ile z pewnością jest rzeczą właściwą zabronienie bankom nawiązywania lub kontynuowania stosunków z bankami stanowiącymi „skrzynki pocztowe" (bankami wirtualnymi), nie da się uzasadnić potrzeby istnienia przepisu, zakazującego bankom relacji z bankami korespondentami, które z kolei pozwalają bankom wirtualnym na korzystanie ze swoich rachunków. Przepis taki podnosi problem tzw. stosunków pośrednich, skutkiem których jest nakładanie na bank obowiązków, które są przez bank niewykonalne: w praktyce rzeczą niemożliwą jest rzeczywiste sprawdzenie, czy bank korespondent jakiegoś banku ma stosunki z bankami wirtualnymi, czy też nie.

Poprawka, którą złożył Timothy Kirkhope

Poprawka 247
Art. 12, akapit drugi

Jednakże, ostateczna odpowiedzialność pozostaje po stronie ***instytucji i osoby objętej niniejszą dyrektywą, która polega na*** osobie trzeciej.	***W takich przypadkach*** ostateczna odpowiedzialność pozostaje po stronie osobie trzeciej.

Or. en

Uzasadnienie

Dyrektywa zezwala objętym nią instytucjom i osobom, by polegały na osobach trzecich, jeśli chodzi o przeprowadzanie kontroli w zakresie procedur należytej staranności. Jednocześnie jednak ostateczna odpowiedzialność za kontrole nadal spoczywa na danej instytucji lub osobie, objętej zakresem dyrektywy. Zasada ta nie zmniejsza ciężaru spoczywającego na danych instytucjach lub osobach. Stojąc w obliczu ostatecznej odpowiedzialności, nie mają one żadnego bodźca, by polegać na informacjach podmiotu wprowadzającego bez starannego ich sprawdzenia, co oznacza, że w praktyce sprawdzanie tożsamości byłoby tak czy inaczej dublowane. Rozwiązanie to szkodzi metodzie uzależnionej od ryzyka – zamiast tego, ostateczna odpowiedzialność powinna spoczywać na tych, którzy przeprowadzają kontrole.

Poprawka, którą złożyli Timothy Kirkhope i Theresa Villiers

Poprawka 248
Art. 12 a (nowy)

	Art. 12a
	W każdym wypadku, każde Państwo Członkowskie uznaje i akceptuje przepisy krajowe każdego innego Państwa Członkowskiego wynikające z wdrożenia niniejszej dyrektywy, jako w pełni zgodne z jego przepisami krajowymi. W rezultacie instytucje i osoby podlegające niniejszej dyrektywie w jednym Państwie Członkowskim zobowiązane są do akceptowania procedur identyfikacji klienta, przeprowadzanych przez nie w, lub za pośrednictwem ich oddziałów, podmiotów zależnych i stowarzyszonych w dowolnym innym Państwie Członkowskim zgodnie z przepisami krajowymi tego innego Państwa Członkowskiego, wynikającymi z wdrożenia niniejszej dyrektywy.

Or. en

Uzasadnienie

Obecnie wprowadzanie w życie przez każde Państwo Członkowskie drugiej dyrektywy dotyczącej prania pieniędzy odbywa się w sposób niespójny (Państwa Członkowskie mają różne wymogi dotyczące dokumentów służących do identyfikacji klientów). Porażka ta spowodowała wystąpienie dodatkowych kosztów dla klientów i podlegających regulacjom firm oraz powoduje utrudnienia prowadzenie działalności gospodarczej w Unii Europejskiej na poziomie praktycznym, a ponadto przyznaje niesprawiedliwą przewagę jednemu państwu kosztem drugiego, w zależności od stopnia zróżnicowania poziomu wymagań.

Poprawka, którą złożyli Timothy Kirkhope i Theresa Villiers

Poprawka 249
Art. 14, akapit drugi

Osoba trzecia niezwłocznie przekaże instytucji lub osobie, której polecono klienta, odpowiednie kopie danych z identyfikacji ***i*** weryfikacji, jak również inną stosowną dokumentację potwierdzającą tożsamość klienta lub użytkownika majątku.	Osoba trzecia niezwłocznie przekaże instytucji lub osobie, której polecono klienta, odpowiednie kopie danych z identyfikacji ***lub*** weryfikacji, jak również inną stosowną dokumentację potwierdzającą tożsamość klienta lub użytkownika majątku.

Or. en

Uzasadnienie

Instytucje finansowe coraz częściej przechowują dane o swoich klientach detalicznych raczej w formie elektronicznej niż fizycznej. Obecne sformułowanie „odpowiednie kopie danych z

Poprawka, którą złożył Stefano Zappalà

Poprawka 250
Art. 16

Niniejsza sekcja nie ma zastosowania wobec stosunków outsourcingu (zlecania zadań podmiotom zewnętrznym) lub pośrednictwa, gdzie na bazie ustaleń umownych usługodawca lub pośrednik ma być traktowany jako jednoznaczny z instytucją lub osobą objętą niniejszą dyrektywą.	***Art. 13-15 niniejszej dyrektywy nie ma zastosowania, jeżeli występuje stosunek pośrednictwa z instytucjami lub osobami fizycznymi podlegającymi samej dyrektywie w zakresie spełniania wymogów określonych w art. 7 ust. 1 lit. a), b) i c); w przypadkach, gdy na bazie porozumienia umownego, pośrednik jest uważany za część instytucji lub osoby podlegającej niniejszej dyrektywie w zakresie procedur pozyskiwania informacji w odniesieniu do klientów***.

Or. it

Uzasadnienie

Poprawka, którą złożył Hartmut Nassauer

Poprawka 251
Art. 16

Niniejsza sekcja nie ma zastosowania wobec stosunków outsourcingu (zlecania zadań podmiotom zewnętrznym) lub pośrednictwa, gdzie na bazie ustaleń umownych usługodawca lub pośrednik ma być traktowany jako ***jednoznaczny z*** instytucją lub osobą objętą niniejszą dyrektywą.	Niniejsza sekcja nie ma zastosowania wobec stosunków outsourcingu (zlecania zadań podmiotom zewnętrznym) lub pośrednictwa, gdzie na bazie ustaleń umownych usługodawca lub pośrednik ma być traktowany jako ***część*** instytucji lub osoby objętej niniejszą dyrektywą. ***Art. 13-15 nie mają zastosowania, jeżeli występuje stosunek pośrednictwa z instytucjami lub osobami objętymi niniejszą dyrektywą oraz osobami trzecimi w zakresie spełnienia wymogów, określonych w art. 7 ust. 1 lit. a), b) i c), gdzie, na bazie porozumienia umownego, pośrednik jest***

uważany za jednoznaczny z instytucją lub osobą podlegającą niniejszej dyrektywie w zakresie procedur należytej staranności wobec klientów.

Poprawka, którą złożyli Timothy Kirkhope i Theresa Villiers

Poprawka 252
Art. 16

Niniejsza sekcja nie ma zastosowania wobec stosunków outsourcingu (zlecania zadań podmiotom zewnętrznym) lub pośrednictwa, ***gdzie na bazie ustaleń umownych usługodawca lub pośrednik ma być traktowany jako jednoznaczny*** z instytucją lub osobą objętą niniejszą dyrektywą.	Niniejsza sekcja nie ma zastosowania wobec stosunków outsourcingu (zlecania zadań podmiotom zewnętrznym) lub pośrednictwa, ***w ramach których usługodawca świadczący usługi na zasadach outsourcingu lub pośrednik nawiązał porozumienie umowne*** z instytucją lub osobą objętą niniejszą dyrektywą.

Or. en

Uzasadnienie

Procedura należytej staranności wobec klienta przeprowadzana jest często przez osoby trzecie, takie jak dealerzy samochodowi, sprzedawcy w sklepach detalicznych lub pracodawcy (w przypadku produktów korporacyjnych kart kredytowych). Trudno dostrzec, w jaki sposób osoby te mogą być „traktowane jednoznacznie" z instytucją lub osobą objętą dyrektywą. Nie jest jasne, co się rozumie przez termin „jednoznaczny", który nie jest pojęciem prawnym.

Poprawka, którą złożył Vincent Peillon

Poprawka 253
Art. 17 a (nowy)

Art. 17a

Państwa Członkowskie zapewniają, że wymagania dotyczące wzajemnej pomocy sądowniczej nie mogą być odrzucone wyłącznie na podstawie tego, że uważa się, iż przestępstwo dotyczy także kwestii fiskalnych lub z na podstawie tego, że ustawy wymagają od instytucji finansowych zachowania tajemnicy lub poufności.

Or. fr

Uzasadnienie

Zgodnie z zaleceniami FATF 36 i 40. Celem jest ograniczenie do minimalnych przeszkód w przekazywaniu informacji wymaganych do pomyślnego prowadzenia postępowań sądowych.

Poprawka, którą złożyli Hartmut Nassauer i Vincent Peillon

Poprawka 254
Art. 18

Każde z Państw Członkowskich ustanowi jednostkę wywiadu finansowego w celu efektywnego zwalczania prania pieniędzy.	Każde z Państw Członkowskich ustanowi jednostkę wywiadu finansowego w celu efektywnego zwalczania prania pieniędzy ***i finansowania terrorystów***.
Jednostka wywiadu finansowego zostanie ustanowiona jako centralna jednostka krajowa wyposażona w odpowiednie zasoby. Do jej obowiązków będzie należeć otrzymywanie ***oraz***, w dozwolonym zakresie, żądanie, analizowanie i rozpowszechnianie wśród właściwych władz ujawnionych informacji ***finansowych***, które ***dotyczą dochodów, co do których istnieje podejrzenie, że pochodzą z przestępstwa***, jak również informacji wymaganych krajowymi przepisami ustawowymi lub wykonawczymi.	Jednostka wywiadu finansowego zostanie ustanowiona jako centralna jednostka krajowa wyposażona w odpowiednie zasoby. Do jej obowiązków będzie należeć otrzymywanie ***(***oraz, w dozwolonym zakresie, żądanie***),*** analizowanie i rozpowszechnianie wśród właściwych władz ujawnionych informacji, które ***dotyczą potencjalnego prania pieniędzy lub potencjalnego finansowania terrorystów***, jak również informacji wymaganych krajowymi przepisami ustawowymi lub wykonawczymi.
	Państwa Członkowskie zapewniają, by jednostka wywiadu finansowego miała, we właściwym terminie, bezpośredni lub pośredni dostęp do informacji finansowych, administracyjnych oraz informacji dotyczących porządku publicznego, którego wymaga do należytego sprawowania swoich funkcji.

Poprawka, którą złożył Vincent Peillon

Poprawka 255
Art. 18

Każde z Państw Członkowskich ustanowi jednostkę wywiadu finansowego w celu efektywnego zwalczania prania pieniędzy.	Każde z Państw Członkowskich ustanowi jednostkę wywiadu finansowego w celu efektywnego zwalczania prania pieniędzy.

Jednostka wywiadu finansowego zostanie ustanowiona jako centralna jednostka krajowa wyposażona w odpowiednie zasoby. Do jej obowiązków będzie należeć otrzymywanie oraz, w dozwolonym zakresie, żądanie, analizowanie i rozpowszechnianie wśród właściwych władz ujawnionych informacji finansowych, które dotyczą dochodów, co do których istnieje podejrzenie, że pochodzą z przestępstwa, jak również informacji wymaganych krajowymi przepisami ustawowymi lub wykonawczymi.	Jednostka wywiadu finansowego zostanie ustanowiona jako centralna jednostka krajowa wyposażona w odpowiednie zasoby ***finansowe, osobowe i techniczne***. Do jej obowiązków będzie należeć otrzymywanie oraz, w dozwolonym zakresie, żądanie, analizowanie i rozpowszechnianie wśród właściwych władz ujawnionych informacji finansowych, które dotyczą dochodów, co do których istnieje podejrzenie, że pochodzą z przestępstwa, jak również informacji wymaganych krajowymi przepisami ustawowymi lub wykonawczymi.

Or. fr

Uzasadnienie

W zgodzie z zaleceniem FATF 30. Celem jest zapewnienie, że jednostka wywiadu finansowego (financial intelligence unit – FIU) posiada wymagane zasoby operacyjne. Unia Europejska powinna wymagać od Państw Członkowskich, aby podjęły różne kroki w celu zapewnienia, że jednostki te powstaną i będą mogły skutecznie działać.

Poprawka, którą złożył Vincent Peillon

Poprawka 256
Art. 18, ust. 2 a (nowy)

	Państwa Członkowskie zapewnią, aby decydenci, jednostki wywiadu finansowego, organy ścigania i inspektorzy byli w posiadaniu skutecznych mechanizmów, które umożliwią im współpracę, a gdzie jest to właściwe, wzajemną krajową koordynację dotyczącą rozwoju i wdrażania polityk i realizacji działań służących zwalczaniu prania pieniędzy i finansowania terrorystów.

Or. fr

Uzasadnienie

W zgodzie z zaleceniem FATF 31. W praktyce, właściwym władzom jest niezmiernie trudno koordynować ich działania. Dlatego należy podjąć kroki w celu umożliwienia skutecznej współpracy wzajemnej różnym podmiotom zaangażowanym w zwalczanie prania pieniędzy i

finansowania terroryzmu.

Poprawka, którą złożyła Luciana Sbarbati

Poprawka 257
Art. 18, ust. 2 a (nowy)

Państwa Członkowskie zapewniają, aby jednostka wywiadu finansowego miała dostęp (bezpośrednio lub pośrednio oraz we właściwym terminie) do informacji finansowych, administracyjnych, których potrzebuje do należytego wykonywania swoich zadań bez naruszania podstawowych praw, (ze szczególnym odniesieniem do inspekcji przeprowadzanych w miejscach, gdzie prowadzi się działalność poufnością) oraz pod nadzorem odpowiedniej władzy sądowniczej.

Or. it

Uzasadnienie

Wszelkie inspekcje dotyczące działalności o charakterze poufnym (w szczególności dotyczących wykonywania prawa do obrony) muszą być chronione przez wystarczające gwarancje procesowe. Prerogatywy jednostek wywiadu finansowego powinny podlegać obowiązkowi nie naruszania podstawowych praw, ubiegania się o wcześniejsze zezwolenie i umożliwienie nadzoru odpowiednim władzom sądowym, co najmniej w przypadku, gdy przeszukania odbywają się w miejscach o charakterze poufnym.

Poprawka, którą złożył Vincent Peillon

Poprawka 258
Art. 18, ust. 2 b (nowy)

W celu zwalczania prania pieniędzy i finansowania terrorystów, Państwa Członkowskie podejmą działania ułatwiające współpracę między właściwymi organami i agencjami europejskimi takimi, jak Europol i Eurojust.

Or. fr

Uzasadnienie

W dyrektywie należy uwzględnić współpracę sądowniczą i policyjną, mając na uwadze, że brak współpracy między urzędami europejskimi sprzyja przestępstwom finansowym i terroryzmowi.

Poprawka, którą złożyli Hartmut Nassauer i Vincent Peillon

Poprawka 259
Art. 19, ust. 1, lit. a)

(a) ***bezpośredniego i*** natychmiastowego informowania, z własnej inicjatywy, jednostki wywiadu finansowego w przypadku, gdy instytucja lub osoba objęta niniejszą dyrektywą poweźmie wiadomość, podejrzewa lub ma uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że popełniono lub usiłowano popełnić przestępstwo prania pieniędzy.	(a) natychmiastowego informowania, z własnej inicjatywy, jednostki wywiadu finansowego w przypadku, gdy instytucja lub osoba objęta niniejszą dyrektywą poweźmie wiadomość, podejrzewa lub ma uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że popełniono lub usiłowano popełnić ***lub popełniono*** przestępstwo prania pieniędzy ***lub finansowania terrorystów***.

Poprawka, którą złożyła Luciana Sbarbati

Poprawka 260
Art. 20, ust. 2

2. Państwa Członkowskie ***nie mają obowiązku*** stosowania wymagań określonych w art. 19 ust. 1 w stosunku do notariuszy, prawników wykonujących wolne zawody, audytorów, zewnętrznych księgowych oraz doradców podatkowych w odniesieniu do informacji, które otrzymują lub uzyskują na temat jednego ze swoich klientów w trakcie sprawdzania sytuacji prawnej swojego klienta lub podczas wykonywania swoich obowiązków polegających na obronie lub reprezentowaniu tego klienta w związku z ***postępowaniem sądowym, włączając w to doradztwo w sprawie wszczynania lub unikania postępowania, bez względu na to, czy takie informacje są uzyskane lub otrzymane*** przed, w trakcie lub po zakończeniu takiego postępowania.	2. Państwa Członkowskie nie stosują wymagań określonych w art. 19 ust. 1 w stosunku do notariuszy, prawników wykonujących wolne zawody, audytorów, zewnętrznych księgowych oraz doradców podatkowych ***wykonujących swoje czynności zawodowe, w przypadku gdy, czynności te mają charakter poufny lub wynikają z prawnych przywilejów zawodowych*** w odniesieniu do informacji, które otrzymują lub uzyskują na temat jednego ze swoich klientów w trakcie sprawdzania sytuacji prawnej swojego klienta ***lub w odniesieniu do informacji, które otrzymują lub uzyskują*** podczas wykonywania swoich obowiązków polegających na obronie lub reprezentowaniu tego klienta w związku z ***postępowaniem sądowym, arbitrażowym lub mediacyjnym,*** lub dotyczących ***takiego*** postępowania przed, w trakcie ***i/lub*** po zakończeniu takiego postępowania ***lub w***

trakcie procedur arbitrażowych lub mediacyjnych.

Or. it

Uzasadnienie

Mając na uwadze ochronę podstawowego prawa do ochrony, arbitraż i mediacja (będące alternatywnymi sposobami rozwiązywania sporów) muszą być wyłączone z zakresu niniejszej dyrektywy.

Poprawka, którą złożyła Luciana Sbarbati

Poprawka 261
Art. 20, ust. 2 a (nowy)

2a. W żadnym wypadku, doradztwo prawne, które nie jest świadczone w oczywisty sposób w zakresie prania pieniędzy, podlega wyłącznie obowiązkowi zachowania tajemnicy zawodowej.

Or. it

Uzasadnienie

W przypadku gdy ograniczenia dotyczące poufności mają wpływ na podstawowe prawo do obrony (które jest w pełni uznane w prawie wspólnotowym, międzynarodowym i krajowym), muszą one spełniać kryteria konieczności i proporcjonalności. Dlatego prawnicy powinni być zwolnieni z obowiązku zachowania poufności, jedynie w przypadkach, gdy nie ma żadnych wątpliwości co do nielegalności działań klientów.

Poprawka, którą złożyła Luciana Sbarbati

Poprawka 262
Art. 21, ust. 3 a (nowy)

Prawnicy wykonujący wolne zawody nie podlegają przepisom ustanowionym w powyższym ustępie.

Or. it

Uzasadnienie

Niniejsza poprawka stosuje się do tych, którzy wykonują zawody, których kodeks postępowania

wymaga (i nie tylko uwzględniając również złożoną przysięgę) zachowania tajemnicy zawodowej i uczciwości moralnej, gdy ma się do czynienia z praniem pieniędzy lub finansowaniem terroryzmu.

Poprawka, którą złożyli Hartmut Nassauer i Vincent Peillon

Poprawka 263
Art. 22, ust. 1

1. Państwa Członkowskie zapewnią, że jeżeli w trakcie kontroli przeprowadzanej przez ***właściwe*** władze w instytucjach i u osób objętych niniejszą dyrektywą albo w jakikolwiek inny sposób wykryte zostaną fakty mogące ***stanowić dowód*** prania pieniędzy, władze prowadzące kontrolę ***bezpośrednio i*** niezwłocznie powiadomią o tym jednostkę wywiadu finansowego.	1. Państwa Członkowskie zapewnią, że jeżeli w trakcie kontroli przeprowadzanej przez władze w instytucjach i u osób objętych niniejszą dyrektywą***, jak określono w art. 33,*** albo w jakikolwiek inny sposób wykryte zostaną fakty***, które*** mogą ***być powiązane z*** praniem pieniędzy ***lub finansowaniem terrorystów***, władze prowadzące kontrolę niezwłocznie powiadomią o tym jednostkę wywiadu finansowego.

Or. en

Poprawka, którą złożyli Hartmut Nassauer i Vincent Peillon

Poprawka 264
Art. 23

Ujawnienie ***jednostce wywiadu finansowego*** informacji określonych w ***art. 19, 20, 21*** przez instytucję lub osobę objętą niniejszą dyrektywą, pracownika lub dyrektora zarządzającego takiej instytucji lub osoby ***zgodnie z wymaganiami niniejszej dyrektywy*** nie stanowi naruszenia ograniczeń w zakresie ujawniania informacji ustanowionych umownie lub nałożonych na mocy przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych i nie naraża tej instytucji lub osoby, jej dyrektorów zarządzających i pracowników na jakikolwiek rodzaj odpowiedzialności.	Ujawnienie jednostce wywiadu finansowego informacji ***w dobrej wierze, jak przewidziano w art. 19 ust. 1 i art. 20*** informacji określonych w ***art. 19i 20*** przez instytucję lub osobę objętą niniejszą dyrektywą, pracownika lub dyrektora zarządzającego takiej instytucji lub osoby, nie stanowi naruszenia ograniczeń w zakresie ujawniania informacji ustanowionych umownie lub nałożonych na mocy przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych i nie naraża tej instytucji lub osoby, jej dyrektorów zarządzających i pracowników na jakikolwiek rodzaj odpowiedzialności.

Or. en

Poprawka, którą złożył Timothy Kirkhope

Poprawka 265
Art. 25, akapit pierwszy

Instytucje i osoby objęte niniejszą dyrektywą, ich dyrektorzy zarządzający i pracownicy nie powiadamiają klientów, których to dotyczy ani innych osób trzecich o przekazaniu informacji jednostce wywiadu finansowego, zgodnie z art. 19, 20 i 21 lub o tym, że jest lub może być prowadzone dochodzenie dotyczące prania pieniędzy.	Instytucje i osoby objęte niniejszą dyrektywą, ich dyrektorzy zarządzający i pracownicy nie powiadamiają klientów, których to dotyczy ani innych osób trzecich o przekazaniu informacji jednostce wywiadu finansowego, zgodnie z art. 19, 20 i 21 lub o tym, że jest lub może być prowadzone dochodzenie dotyczące prania pieniędzy, ***pod warunkiem, że ujawnienie nie jest czy to klientowi (lub jego przedstawicielowi) doradcy prawnego w związku z udzielaniem porady prawnej, czy wszelkim osobom w związku z postępowaniami przed sądem lub planowanymi postępowaniami.***

Or. en

Uzasadnienie

W celu ochrony obowiązku doradców prawnych pełnego ujawniania klientowi istotnych faktów w sytuacjach podlegających prawnym przywilejom zawodowym oraz w celu pełnej realizacji indywidualnego prawa do obrony i prawa do sprawiedliwego procesu (art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej; art. 8 i 6 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka), istotne jest, aby dyrektywa rozpoznawała właściwe wyjątki dla okoliczności wynikających z uprzywilejowania zawodowego.

Poprawka, którą złożył Inger Segelström

Poprawka 266
Art. 25, akapit drugi

Przypadki, gdy prawnicy wykonujący wolne zawody, notariusze, audytorzy, księgowi oraz doradcy podatkowi usiłują odwieść klienta od angażowania się w nielegalną działalność, nie stanowi to ujawnienia w rozumieniu ustępu pierwszego.	***Państwa Członkowskie nie są zobowiązane na podstawie niniejszej dyrektywy do zastosowania obowiązku ustanowionego w akapicie pierwszym do zawodów wymienionych w art. 2 ust. 3 lit. a) i b).***

Or. en

Uzasadnienie

Możliwość dla Państw Członkowskich umożliwienia prawnikom informowania swoich klientów wprowadzono już w drugiej Dyrektywie dotyczącej Prania Pieniędzy w sprawie inicjatywy Parlamentu i należy ją zachować. Ważne jest, aby specjalne stosunki zbudowane na zaufaniu między prawnikami a klientami pozostały nienaruszone.

Podobnie, analogiczna możliwość dla Państw Członkowskich umożliwienia audytorom – w przypadku audytu ustawowego - informowania swoich klientów należy zachować. Umożliwi to Państwom Członkowskim zachowanie obecnych przepisów prawa spółek dotyczących obowiązków audytorów podjęcia działania w przypadku ewentualnej działalności kryminalnej, której dopuszczają się przedstawiciele klientów.

Poprawka, którą złożyła Luciana Sbarbati

Poprawka 267
Art. 25, ust. 2 a (nowy)

Zakaz ustanowiony w powyższym akapicie nie ma zastosowania do tej działalności prawników, gdzie obowiązek zachowania tajemnicy ma pierwszeństwo.

Or. it

Uzasadnienie

Zakaz ustanowiony w pierwszym akapicie nie będzie miał zastosowania do prawników, aby umożliwić im to, że ogół społeczeństwa ma zapewnione korzystanie ze skutecznego prawa do obrony.

Poprawka, którą złożył Vincent Peillon

Poprawka 268
Art. 26, lit. c)

(c) w przypadku płatności gotówkowych w kwocie co najmniej ***15 000*** euro, potwierdzające dowody i zapisy księgowe przez okres co najmniej pięciu lat od momentu zrealizowania płatności gotówkowej.	(c) w przypadku płatności gotówkowych w kwocie co najmniej ***10 000*** euro, potwierdzające dowody i zapisy księgowe przez okres co najmniej pięciu lat od momentu zrealizowania płatności gotówkowej.

Or. fr

Uzasadnienie

Patrz uzasadnienie do poprawki 180.

Poprawka, którą złożył Vincent Peillon

Poprawka 269
Art. 27, ust. 2

2. Państwa Członkowskie i Komisja będą informować się wzajemnie o przypadkach, w których ustawodawstwo państwa trzeciego nie ***zapewnia*** stosowania środków wymaganych zgodnie z pierwszym punktem ustępu 1.	2. Państwa Członkowskie i Komisja będą informować się wzajemnie o przypadkach, w których ustawodawstwo państwa trzeciego nie ***zezwala na*** stosowanie środków wymaganych zgodnie z pierwszym punktem ustępu 1 ***i możliwe byłoby podjęcie skoordynowanych działań w celu znalezienia rozwiązania***.

Or. fr

Uzasadnienie

Niniejsza poprawka zobowiązuje Państwa Członkowskie do koordynacji ich działania w przypadku luk w ustawodawstwie państwa trzeciego w zakresie obowiązku zachowania należytej staranności przy identyfikacji klientów oraz obowiązku przechowywania rejestrów.

Poprawka, którą złożył Vincent Peillon

Poprawka 270
Art. 28 a (nowy)

	Art. 28a
	Państwa Członkowskie ustanowią centralny rejestr rachunków bankowych w celu ułatwienia przekazywania informacji jednostkom wywiadu finansowego, jak również wykonywania ich obowiązków w zwalczaniu prania pieniędzy i finansowania terrorystów.

Or. fr

Uzasadnienie

Takie rejestry powinny umożliwić szybszy i łatwiejszy dostęp, w szczególności w trakcie śledztwa, do szczegółowych danych bankowych wymaganych przez właściwe władze.

Poprawka, którą złożył Ludford Sarah

Poprawka 271
Art. 29, ust. 2 a (nowy)

Państwa Członkowskie zapewnią publikację zbiorczego przeglądu tych raportów statystycznych.

Or. en

Uzasadnienie

Publikowanie statystyk obejmujących nie tylko liczbę sprawozdań dotyczących podejrzanych transakcji, ale także działania podjęte w wyniku tych sprawozdań, liczbę spraw, w których przeprowadzono dochodzenie, liczbę osób oskarżonych i osób skazanych za przestępstwa prania pieniędzy jest istotne dla skutecznej realizacji i rewizji dyrektywy.

Poprawka, którą złożyli Timothy Kirkhope i Theresa Villiers

Poprawka 272
Art. 29 a (nowy)

Art. 29a

Państwa Członkowskie stosują odstępstwo przewidziane w art. 13 ust. 1 lit. d) dyrektywy 95/46/WE, o ile takie odstępstwo stanowi niezbędny środek do zapewnienia zapobiegania, możliwości prowadzenia dochodzeń, wykrywania i ścigania przestępstw karnych związanych z praniem pieniędzy.

Or. en

Uzasadnienie

Instytucje i osoby, objęte dyrektywami dotyczącymi prania pieniędzy często mają do czynienia z potencjalnym konfliktem pomiędzy wymogami ustawodawstwa dotyczącego walki z praniem pieniędzy a ustawodawstwem z dziedziny ochrony danych. Art. 13 ust. 1 lit. d) dyrektywy w sprawie ochrony danych osobowych (dyrektywa 95/46/WE) oferuje Państwom Członkowskim możliwość odstąpienia od niektórych z jej wymogów, jeśli jest to konieczne dla celów działań prewencyjnych, prowadzonych czynności dochodzeniowo-śledczych i prokuratorskich w sprawach karnych, ale nie wszystkie Państwa Członkowskie to uczyniły. Byłoby zatem użyteczne, gdyby w dyrektywie dotyczącej prania pieniędzy zawarto przepis, na mocy którego

Poprawka, którą złożył Stefano Zappalà

Poprawka 273
Art. 31, ust. 3

3. Państwa Członkowskie zapewnią, ***o ile będzie to wykonalne***, udzielanie we właściwym terminie informacji zwrotnej na temat efektywności sprawozdań dotyczących podejrzeń co do prania pieniędzy i działań podjętych w ich wyniku.	3. Państwa Członkowskie zapewnią udzielanie we właściwym terminie, ***konkretnej*** informacji zwrotnej na temat efektywności sprawozdań dotyczących podejrzeń co do prania pieniędzy ***lub finansowania terroryzmu*** i działań podjętych w ich wyniku.

Or. it

Uzasadnienie

Doświadczenie zdobyte od czasu wejścia w życie prawodawstwa dotyczącego zwalczania prania pieniędzy pokazało, że jeżeli skutecznie wprowadza się środki zwalczania prania pieniędzy, banki i pozostałe podmioty zaangażowane w zwalczanie prania pieniędzy muszą polegać na konkretnych, udzielanych we właściwym terminie informacjach zwrotnych od właściwych władz. Dlatego obecny przepis załączony w propozycji dyrektywy jest oczywiście przyjmowany z zadowoleniem, ale trzeba mu nadać większą moc.

Poprawka, którą złożył Hartmut Nassauer

Poprawka 274
Art. 37, ust. 3 a (nowy)

	3a. Parlament Europejski lub Rada mogą zadecydować o cofnięciu uprawnienia, przyznanego na mocy tego instrumentu prawnego, do przyjmowania środków wykonawczych określonych w poprzednich ustępach.

Or. de

Uzasadnienie

Jest to współmierne ze założeniem prawnym w art. I-36 Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy.

Poprawka, którą złożyli Timothy Kirkhope i Theresa Villiers

Poprawka 275
Art. 37, ust. 3 a (nowy)

3a. Korzystając ze swych uprawnień wykonawczych zgodnie z niniejszą dyrektywą, Komisja winna respektować następujące zasady: potrzebę wysokiego poziomu przejrzystości i konsultacji z instytucjami i osobami objętymi niniejszą dyrektywą oraz z Parlamentem Europejskim i Radą; potrzebę zapewnienia, by właściwe władze były zdolne do konsekwentnego zapewniania zgodności z przepisami; równowagi kosztów i korzyści dla instytucji i osób objętych niniejszą dyrektywą w długim okresie we wszelkich środkach wykonawczych; potrzebę uwzględniania niezbędnej elastyczności przy stosowaniu środków wykonawczych zgodnie z podejściem opierającym się na zasadzie wrażliwości na ryzyko; potrzebę zapewnienia spójności z innymi aktami prawnymi UE w tej dziedzinie oraz potrzebę chronienia Unii Europejskiej, jej Państw Członkowskich i ich obywateli przed konsekwencjami prania pieniędzy i finansowania terrorystów.

Or. en

Uzasadnienie

Jest niezmiernie ważne, by procedura komitologii była przejrzysta i była przeprowadzana w pełnym porozumieniu z odpowiednimi zainteresowanymi podmiotami i osobami.

Poprawka, którą złożyła Sarah Ludford

Poprawka 276
Art. 39, ust. 1a (nowy)

W ciągu dwóch lat od upływu terminu ustalonego w art. 41, Komisja przeprowadzi szczególne badanie dotyczące aspektów wprowadzenia niniejszej dyrektywy, ze szczególnym uwzględnieniem specjalnego traktowania prawników i innych wolnych zawodów.

Or. en

Uzasadnienie

Mając na uwadze, że Komisja nie dokonała jeszcze rewizji obowiązku sporządzania sprawozdań przez prawników w drugiej dyrektywie dotyczącej prania pieniędzy, istotne jest, aby trzecia dyrektywa dotycząca prania pieniędzy zawierała przepis w sprawie badania ex-poste, w celu zapewnienia najlepszej praktyki.

Poprawka, którą złożył Hartmut Nassauer

Poprawka 277
Art. 39

W ciągu ***trzech lat*** od ***wejścia w życie niniejszej dyrektywy*** i co roku w ciągu co najmniej trzech kolejnych lat, Komisja sporządzi raport dotyczący wykonania niniejszej dyrektywy i przedstawi go Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.	W ciągu ***dwóch lat*** od ***upływu terminu transpozycji określonego w art. 41*** i co roku w ciągu co najmniej trzech kolejnych lat, Komisja sporządzi raport dotyczący wykonania niniejszej dyrektywy i przedstawi go Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Poprawka, którą złożył Vincent Peillon

Poprawka 278
Art. 39

W ciągu ***trzech*** lat od wejścia w życie niniejszej dyrektywy i co roku w ciągu co najmniej ***trzech*** kolejnych lat, Komisja sporządzi raport dotyczący wykonania niniejszej dyrektywy i przedstawi go Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.	W ciągu ***dwóch*** lat od wejścia w życie niniejszej dyrektywy i co roku w ciągu co najmniej ***dwóch*** kolejnych lat, Komisja sporządzi raport dotyczący wykonania niniejszej dyrektywy i przedstawi go Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Or. fr

Uzasadnienie

Oceny należy przeprowadzać częściej tak, aby umożliwić właściwym władzom podjęcie wszelkich niezbędnych środków do zapewnienia skuteczniejszego wprowadzania przepisów.

Poprawka, którą złożył Vincent Peillon

Poprawka 279
Art. 39 a (nowy)

Art. 39a

Przed [należy wprowadzić datę przypadającą 36 miesięcy po dacie wskazanej w art. 41] Komisja przedstawia sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w sprawie progów procentowych określonych w art. 3 pkt 8, przywiązując szczególną uwagę do możliwych celów doraźnych oraz skutków redukcji udziałów procentowych określonych w art. 3 ust. 8 lit. a) pkt i) oraz lit. b pkt i) oraz iii) z 25 % do 10 %. Na podstawie sprawozdania Komisja może przedłożyć wniosek dotyczący zmian do niniejszej dyrektywy.

Or. fr

Uzasadnienie

Niniejszy artykuł otwiera możliwość zbadania wartości progowych wymienionych w art. 3 ust. 8 celem ustalenia rzeczywistych użytkowników majątku.